

STB-7/2011.
(STB-7/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Sport- és turizmusbizottságának**
2011. május 4-én, szerdán, 9 óra 07 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 520. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2882. szám)	5
Tájékoztató a lovaságazat fejlesztéséről szóló stratégiáról	7
<i>Lezsák Sándor bevezető szavai</i>	7
<i>Lázár Vilmos tájékoztatója</i>	8
<i>Kérdések, vélemények</i>	11
<i>Lázár Vilmos válaszai</i>	18
Tájékoztató a Széchenyi-pihenőkártya bevezetésének jelenlegi helyzetéről	20
<i>Szatmáry Kristóf szóbeli kiegészítése</i>	20
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	21
<i>Szatmáry Kristóf válaszai</i>	24
Tájékoztató az engedély nélküli utazásszervezés megakadályozására tervezett lépésekről	26
<i>Szatmáry Kristóf szóbeli kiegészítése</i>	26
<i>Molnár Gabriella szóbeli kiegészítése</i>	27
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	28
<i>Molnár Gabriella válaszai</i>	29
<i>Szatmáry Kristóf válaszai</i>	29
<i>További kérdések, hozzászólások</i>	30
<i>Molnár Gabriella további válaszai</i>	31
Egyebek	31

Napirendi javaslat

1. A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2882. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)
2. Tájékoztató a lovaságazat fejlesztéséről szóló stratégiáról
3. Tájékoztató a Széchenyi-pihenőkártya bevezetésének jelenlegi helyzetéről
4. Tájékoztató az engedély nélküli utazásszervezés megakadályozására tervezett lépésekről
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Bánki Erik** (Fidesz), a bizottság elnöke

Szilágyi György (Jobbik)
Hadházy Sándor (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Vincze László Mihály (Fidesz)
Bús Balázs (Fidesz)
Horváth András Tibor (MSZP)
Pál Béla (MSZP)
Dr. Varga László (MSZP)
Zakó László (Jobbik)
Kukorelly Endre (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Szalay Ferenc (Fidesz) Bánki Eriknek (Fidesz)
Becsó Zsolt (Fidesz) dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)
Kovács Ferenc (Fidesz) Vincze László Mihálynak (Fidesz)
Kovács Péter (Fidesz) Törő Gábornak (Fidesz)
Lasztovicza Jenő (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)
Hoffman Pál (KDNP) Bús Balázsnak (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Fazekas Attila főosztályvezető-helyettes (Nemzeti Erőforrás Minisztérium, Sport Államtitkárság)
Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke, a Gróf Széchenyi István Parlamenti Lovasklub ügyvezető elnöke
Lázár Vilmos elnök (Magyar Lovassport Szövetség)
Szatmáry Kristóf belgazdasáért felelős államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Molnár Gabriella elnök (Magyar Utazásszervezők és Utazásközvetítők Szövetsége)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 07 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntök mindenkit a Sport- és turizmusbizottság mai ülésén! Mielőtt megkezdjük a munkánkat, szeretném képviselőtársaimnak bemutatni új kollégánkat. Bárdossy Tamás május 1-jétől már nem dolgozik az Országgyűlés Hivatalában, innentől kezdve a bizottság munkáját Csizi Réka fogja segíteni, úgyhogy mindenkit arra kérek majd, hogy ha bármilyen gondja, problémája, a bizottsági üléssel kapcsolatos kérdése, igénye van, akkor ugyanúgy, ahogy eddig Tamáshoz és Sirkó Évához fordulhattak, ezután Csizi Réka fog rendelkezésre állni ezekben a kérdésekben.

Rékáról röviden annyit, ami fontos a bizottságunk számára, hogy olyan területen dolgozott korábban is, ami jó szervezőkészséget igényelt, ismeri a sportszövetségi rendszereket, hiszen a Magyar Atlétikai Szövetségnél is dolgozott, két nyelven beszél, a külkapcsolati rendszerben is dolgozott, tehát ilyen módon a turizmussal kapcsolatos ügyekben is segítségünkre lehet, és a szívósságát, kitartását mutatja az, hogy középtávú futó, országos bajnok volt 1500 és 3000 méteren, tehát azt gondolom, hogy nem véletlen az, hogy az Országgyűlés Hivatalának a választása is rá esett.

Megkezdzenék a munkánkat. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a kiküldött meghívóhoz képest van-e valami javaslatuk, észrevételük. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor kérdezem, hogy ki az, aki egyetért a mai ülés napirendjével. Aki elfogadja a napirendet, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvélemény? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* Nem volt.

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangú döntésével elfogadta a mai ülés napirendjét.

A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes, tehát a munkánkat meg tudjuk kezdeni.

A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2882. szám)

Elsőként a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításával kapcsolatos módosító indítványokról tárgyalnánk. Köszöntöm Fazekas Attila urat, aki a Nemzeti Erőforrás Minisztériumának Sport Államtitkárságát képviseli főosztályvezető-helyettesként. Képviselőtársaim megkapták a módosító indítványokat, ezekről fogunk ma szavazni; elsőként dr. Varga László és Horváth András, illetve Pál Béla képviselő urak módosító indítványáról.

Kérdezem, hogy van-e minisztériumi álláspont e tekintetben.

FAZEKAS ATTILA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatjuk, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e ezzel kapcsolatban észrevétel. *(Jelzésre:)* Varga képviselő úr, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Nagyon röviden csak annyit mondanék, hogy nyilván itt az egy csatorna és általában a sporttörvény-módosítás szelleméről lehetne vitát nyitnunk, de ez nem az a hely szerintem, mert most csak módosítókról beszélünk. A konkrét, önök által technikainak feltüntetett módosító kapcsán csak annyit mondanék, hogy itt MOB-jóváhagyáshoz van kötve egy közalapítvány kuratóriumának a döntése, olyankor, amikor főszabály szerint alapítványok, illetve kuratóriumok döntésébe még az alapító sem szólhat bele - így van a jogi helyzet -, úgyhogy éppen lehet ilyen törvényt alkotni, csak ezt egy kicsit aggályosnak tartjuk ebben a tekintetben. Nyilvánvalóan vannak még egyéb aggályaink is, de

itt in concreto ez a helyzet, úgyhogy én ezt mindenképpen megfontolásra javasolnám, mivel még azért egy hét van a szavazásokig, tehát gondolják meg. Köszönöm szépen. *(Lezsák Sándor az ülésterembe érkezik.)*

ELNÖK: Köszönjük a felvetést, képviselő úr; végig fogjuk gondolni ezt a kérdést.

Közben köszöntöm a parlament alelnökét, Lezsák Sándor urat a bizottság ülésén! Van-e valakinek még hozzáfűznivalója? *(Török Ferenc: Kaphatnék-e kivételesen közben szót, megengeded?)* Az a helyzet, elnök úr... *(Török Ferenc: Mert ez nem fog működni, az az igazság.)* A bizottság tagjait kell megkérdeznem ez ügyben.

A bizottság tagjai támogatják-e, hogy Török Ferencnek szót adjunk? Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ez három. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy. Aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Elnézést kérünk, de ez most itt nem fog sikerülni.

Aki támogatja Varga László és képviselőtársai indítványát, az kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Három. Köszönöm. Ellenvélemény? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Tizenegy. Köszönöm szépen.

A bizottság egyharmada sem támogatja.

2. ajánlási számon Szilágyi György képviselő úr indítványa szerepel. Kérdezem a minisztérium álláspontját.

FAZEKAS ATTILA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatjuk, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e ezzel kapcsolatban valakinek észrevétele? *(Nincs jelzés.)* Kérdezem, ki az, aki támogatja Szilágyi képviselő úr javaslatát? *(Szavazás.)* Egy. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tíz. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Három.

A bizottság egyharmada sem támogatja.

(Szilágyi György az ülésterembe érkezik.) Alelnök úr, épp az indítványai szerepelnek: a 3. ajánlási számon szereplő indítványa szerepel napirenden, éppen arról szavazunk. Kérdezem a minisztérium álláspontját.

FAZEKAS ATTILA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e valakinek ezzel kapcsolatban észrevétele, megjegyzése? *(Nincs jelzés.)* Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja az indítványt? *(Szavazás.)* Kettő. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tíz. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Három.

A bizottság egyharmada sem támogatja.

4. ajánlási számon szintén Szilágyi György képviselő úr indítványa szerepel. Kérdezem a minisztérium álláspontját.

FAZEKAS ATTILA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatjuk, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. A bizottságot kérdezem. Ki az, aki támogatja az indítványt? *(Szavazás.)* Kettő. Ki az, aki nem támogatja az indítványt? *(Szavazás.)* Tíz. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Négy. Köszönöm szépen.

A bizottság egyharmada sem támogatja.

Köszönöm szépen a segítségét és az együttműködést, főosztályvezető-helyettes úr. Ezzel ezt a napirendi pontot lezárjuk.

Tájékoztató a lovaságazat fejlesztéséről szóló stratégiáról

Továbblépünk a 2. napirendi pontunkra, amelyben a bizottság egy tájékoztatót fog meghallgatni a lovaságazat fejlesztéséről szóló stratégiáról. Megkérném majd előterjesztőként Lázár Vilmos urat, és aki még ebben esetleg részt kíván venni, hogy az asztalnál foglaljanak helyet! Látom itt a Lovasszövetség képviselőit. Nyugodtan Vilmos mellett helyet lehet foglalni, hogy ha valakinek még időközben a képviselő urak kérdést tesznek fel, és akkor arra legyen lehetőségük választ adni, illetve alelnök úr is szeretne majd ez ügyben megszólalni, úgyhogy felvezetésként Lezsák Sándornak, a parlament elnökének adom meg a szót.

Lezsák Sándor bevezető szavai

LEZSÁK SÁNDOR, az Országgyűlés alelnöke, a Gróf Széchenyi István Parlamenti Lovasklub ügyvezető elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Esztendőkkel ezelőtt Dallos Gyula keresett meg azzal, hogy a parlament életében nagyon sok alkalommal szerveződtek különféle munkacsoportok egy lovas nemzeti program kialakítására, azonban valamiért nem készült el ezeknek a megvalósíthatósági tanulmánya, vagy éppen nem volt az adott kormány megfelelően fogadóképz, ezért ültünk le Lázár Vilmostal, és egy munkacsoportot hoztunk létre, amely leteszi most a bizottság asztalára a nemzeti lovasprogramot.

Azért tartottam fontosnak, hogy a bevezetőben megerősítsem, hogy közel két évtizedes parlamenti tapasztalatom során először fordult elő, hogy sikerült egy rendkívül sok érdektől olykor megosztott világban, ha lehetséges, egységet megvalósítani, megteremteni. Jól bizonyítja ezt, hogy a parlamentben megalapítottuk a Széchenyi István Lovasklubot, valamennyi párt képviselőinek részvételével, és valamennyi párt részéről érkeztek ezen kívül biztató jelek, felajánlások, segítségk. Az elmúlt hétvégén Fábiansebestyénben is tapasztalhattam, hogy talán a korábbi nézeteltérések vagy érdekellentétek is elsimultak, tehát itt most egy olyan programot fog prezentálni Lázár Vilmos, a Magyar Lovassport Szövetség elnöke, Sótonyi Péter úr, a szövetség alelnöke - és ő majd még bemutatja a munkatársait -, amely mögött a lehetséges egység megszerveződött, megteremtődött, és nagyon bízom abban, hogy ez elnyeri a bizottság tetszését; nyilván alakítják, formálják ezt. Jelzem, hogy most ezekben a napokban 500 helyre küldtük ki az országban ezt a programot, és újabb módosítások, csiszolások alatt áll. Úgy gondolom, hogy ez meg fogja kapni a parlament többségi támogatását, amennyiben akár a költségvetési vita során, akár más formában a parlament elé kerül. Ezzel az ajánlással köszönöm meg elnök úrnak és a bizottságnak, hogy lehetővé teszik ezt a bemutatkozást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr, és köszönjük azt az alapos anyagot, amelyet megküldött nekünk Lázár Vilmos úr, a Lovassport Szövetség elnöke. Volt szerencsém részben magamnak is abban, hogy részt vehettem ennek az előkészítésében. Valóban egy hosszú és alapos munka előzte meg, és tényleg nem tudnék olyan ágazatot mondani sem a turizmust, sem a gazdaság egyéb területeit érintően, akik ne fejthették volna ki véleményüket, álláspontjukat a lósporttal, illetve a lovassporttal kapcsolatban, tehát azt gondolom, hogy tényleg egy olyan anyag készülhetett el, amely, ha át tud jutni a parlament rendszerén - és nekem, mondjuk nincs aggodalmam a tekintetben, hogy ez nagyon nagy támogatottságot fog élvezni, hiszen tényleg valamennyi frakcióban ülnek olyan képviselők, akik jól ismerik ezt a sportágat, és a lovakhoz kötődnek -, akkor ez a régi és egyébként méltán híres sport újra lendületet tud majd kapni, és azok az eddig vagy elhanyagolt, vagy nem kellő finanszírozást kapó területek is, amelyek nem tudtak úgy fejlődni, mint ahogy megérdemelték volna, reményeink szerint talán virágzásnak indulhatnak. *(Kukorelly Endre az ülésterembe érkezik.)*

Szerencsére azért maradt még így is, amire büszkék legyünk, hiszen ha csak a fogathajtásra gondolunk, akkor ott még mindig mondhatjuk magunkra, hogy piacvezetők

vagyunk Európában és a világon, tehát van hova visszanyúlni, és megvannak azok az alapok, amelyekről tovább tudunk fejlődni, úgyhogy örömmel és kíváncsian várom a prezentációt. Elnök úr, öné a szó.

Lázár Vilmos tájékoztatója

LÁZÁR VILMOS elnök (Magyar Lovassport Szövetség): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Urak, Képviselő Hölgyek, Urak! Először is köszönöm a lehetőséget, hogy itt a bizottság előtt prezentálhatjuk ezt az anyagot, ami valóban egy hosszú előkészítő munkának, nem azt mondom, hogy a végeredménye, hanem egy állomása. Gyakorlatilag 2,5 évvel ezelőtt, amikor a Magyar Lovasszövetség elnökségét elvállaltam, akkor nem csupán az volt a cél, hogy ezt a szövetséget mind gazdaságilag, mind céljai tekintetében rendbe tegyünk, hanem hogy valahogyan messzebb nézzünk egy kicsit.

Dallos Gyula barátom, akit szeretettel köszöntök - örökös magyar bajnokunk, európai bronzérmes, sokszoros országos bajnok díjlovasunk -, hozta össze a csapatot először, és Lezsák Sándor úr, elnök úr segítségével szerveztük azt a bizottságot - Bánki Erik elnök úr is részt vett ebben a munkában, ahogy említette -, amelyik ezt az anyagot elkészítette. Nehéz volt, mert főleg lovas- és turisztikai szakemberek voltak ebben a munkacsoportban, és egy körülbelül ilyen terjedelmű anyag állt össze, amiből gyakorlatilag messze nem juthattunk volna. Ezért kértünk fel olyan szakembereket, akik nem lovasemberek, akik nem lovasszakemberek, hiszen a korábbi munkának általában az volt a hibája, hogy kizárólag lovasok a saját, egyébként nagyon elhivatott és viszonylag szűk gondolkodásuk között próbáltak stratégiát képezni, hanem bevontunk olyan embereket is a munkába, akik valamilyen módon kapcsolódnak a sporthoz, de mégse kifejezetten lovasemberek. Így Báthory Balázs barátom, akit szintén szeretettel köszöntök, volt az, aki úgymond közgazdasági értelemben is fogyaszthatóvá tette az anyagot, dr. Fehér Károly, aki még elkísért minket, a Magyar Lovasszövetség kommunikációs vezetője és prof. dr. Sótényi Péter, a Magyar Lovasszövetség alelnöke, akit itt köszönhetünk.

Gyakorlatilag feltehetnénk a kérdést, hogy miért érdemes a lovaságazatot támogatni, miért van ebben potenciál. Nyilván itt a Sport- és turizmusbizottság előtt egyrészt beszélhetünk arról, hogy milyen komoly sportértéket képvisel: a lovassport ott szerepel az olimpián, három olimpiai szakágunk van, de az olimpián kívüli szakágakban is igen eredményesek vagyunk, és talán azt lehet mondani, hogy a sport tekintetében itt van az a pont, ahol nagyon könnyen utol tudjuk érni a világot, nagyon könnyen komoly eredményeket és akár olimpiai részvételt is tudunk prezentálni a magyar sport számára.

Nyilvánvalóan a turisztikai kapcsolódás sem kérdés itt a bizottság előtt, hiszen Magyarországnak a lovasturizmusban egy olyan hihetetlen versenyelőnye van, amit még a mai napig is rosszul és gyenge hatásokkal használunk ki. Jönnek külföldi barátaink Magyarországra, lovasbarátaink, és kérdezik, hogy Magyarországon merre lehet menni a lovakkal, amikor felülünk egy lóra, vagy kimegyünk fogaton, és akkor gyakorlatilag a szélrózsa minden irányába körbe tudunk mutatni. Az erdőtörvény egy kicsit megtépázta ezeket a lehetőségeket, de azért ezt a versenyelőnyünket, ami Nyugat-Európával szemben valószínűleg még mindig megvan, és sokáig meglesz, véleményem szerint ki lehet használni, ráadásul egy olyan turisztikai termékcsomagot tud Magyarország a lovassport, a lovasturizmus segítségével prezentálni, amit nagyon kevesen tudnak összerakni, ha csak két fontos elemét, a termál-, gyógyturizmust és a lovasturizmust, említem, ami közel hasonló célcsoportot céloz meg. Ezzel az előnnyel mindenféleképpen élni kell.

Aztán beszélhetünk arról, hogy környezetvédelmi szempontokból nyilvánvalóan ez környezettudatosságot sugall, tehát aki ezzel elkezd foglalkozni, a gyerekek, az ifjúság, aki ebben nő fel, ezt a környezettudatos magatartást magában hordozza egész életében. Azt gondolom, és azt látom, még a saját gyermekeimen is, hogy egy ilyen virtuális világba

próbálja az informatika belekényszeríteni a gyerekeket, és ez az eszköz - amit ne eszköznek, hanem társnak hívjunk -, a ló, nagyon segít abban, hogy a gyerekek visszakerüljenek abba a közegbe, ahová valóban valók, és a természet részeként éljék az életüket.

Kultúra, hagyomány. Nyilvánvalóan az is mindenki számára ismeretes, hogy milyen hagyományai vannak, milyen múltja van Magyarországon a lónak, a lovaskultúrának; azt hiszem, hogy egyetlenegy ország sem büszkélkedhet a világon ilyen múlttal, ilyen hagyománnyal, és ebből még azért nagyon sok minden fellelhető.

Beszélhetünk az egészségügyi vonatkozásairól is, hiszen a gyógylovagoltatás, a terápiás lovagoltatás egy nagyon fontos dolog, és orvosilag is bizonyítottan nagyon sok gyereket, nagyon sok felnőttet tud segíteni, és tud meggyógyítani. Beszéljünk az agrárgazdasági hasznáról is, hiszen a ló, a lovassport, a lovasturizmus egyrészt sport és turisztika, másrészt pedig a mezőgazdaságnak része, hiszen a lótenyésztés egyrészt zászlóshajója a magyar mezőgazdaságnak, másrészt pedig a ló a takarmánytermelés kapcsán a mezőgazdaságban egy komoly potenciált tud kihasítani. Természetesen ott vannak a nemzetgazdasági egyéb vonatkozások is, ha csak a lóversenyzést vesszük, ami egy komoly termelő ágazattá alakítható Magyarországon. Úgy gondolom, hogy Magyarországnak szüksége van sikerágazatokra, és ha egy kicsit is még él a világban az, hogy a magyar lovasnemzet, és ennek van egy picit kis marketingértéke, akkor ezt a picit kis marketingértéket is, ha nekünk most forintokért vagy euróért kellene előállítanunk, az nagyon-nagyon költséges dolog lenne, és ezt sokkal jobban ki kell használni.

Nézzük meg, hogy hol tartunk jelen pillanatban, mivel rendelkezünk! Beszéltünk a tradícióról. 8 történelmi lófajtánk van a mai napig is, amelyeknek az átalakítása folyamatban van, hogy a mai igényeknek meg tudjanak felelni; rendelkezünk ezzel a „lovasnemzet” márkanevvel, amire nyilván érdemes lenne ráerősíteni, és ami a legnagyobb előnyünk, hogy rendelkezünk egy olyan néppel, egy olyan nemzettel, ahol gyakorlatilag kódolva van a lószerep, és ez nagyon sok helyen megmutatkozik, és sok helyen előjön. Polgármester barátainknak szoktam mondani, hogy falunapot tartani anélkül, hogy a lovat ne vigyük be ebbe a rendezvénybe, öngyilkosság, ha pedig bevisszük, akkor biztos siker, hiszen a lóval nagyon könnyen meg lehet mozdítani az embereket.

Egy kicsit olyannak érzem ezt az egész magyar lovaságazatot, mint amikor egy erdőt kivágunk, művelésbe vonjuk a területet, aztán ott hagyjuk magára, és néhány év múlva az erdő újra kisarjad, újra visszahódítja magának azt a területet. Egy kicsit ilyen a magyar lovaságazat is, hiszen az elmúlt időszakban, a kommunizmusban ez szinte egy üldözött ágazat volt, ilyen főúri csökevénynek tartották, éppen ezért vissza is fejlődött. Jelen pillanatban gyakorlatilag, amihez nem kell pénz, abban nagyon sokat tettünk a mai napokban is, és ez az egész elkezd sarjadni, elkezd fejlődni, és azt mondhatjuk, hogy jelen pillanatban is - úgy, hogy különösebb állami források ebbe nem érkeznek, és azért a válság és a szegénység tépázza Magyarországot - így is körülbelül 10 százalékkal fejlődünk évről évre.

Körülbelül 70 ezer lovunk van jelen pillanatban, ebből a bejelentett sportlovaink száma 3200, ami azt jelenti, hogy ezer lakosra számolva Magyarországon 7 ló az átlag, míg az európai uniós átlag 12, és ebben vannak olyan országok, ahol szinte egyáltalán nincs ló, akik igen lerontják ezt az átlagot. Nézzük például Hollandiát, ahol 1000 főre 27 a lovak száma. Hollandia esetében a gazdasági potenciált is jól mutatja az, hogy maga a lovaságazat a GDP-ben 50 százalékkal nagyobb részt tesz ki, mint a világhírű virágkertészetük. Például holland sportlóról évekkel ezelőtt nem lehetett hallani, és most egy hatalmas nagy siker volt Hollandiában, mert a Totilas - Dallos Gyula barátom biztos megerősít ebben - egy világhírű díjló, amit 15 millió euróért értékesítettek, és körülbelül ilyen árakon és ehhez közeli árakon mennek azok a lovak, amiket jelen pillanatban tenyésztnek. Nézzük Írország példáját, ahol a 10 legnagyobb gazdasági potenciál között szerepel a ló, természetesen lóversenyzéssel, angoltelivér-tenyésztéssel együtt.

Ha nemzetközi összevetésben nézzük a számokat, ma Magyarországon 412 lovasegyesületünk van, Ausztriában, a sí országában 1500 lovasegyesület van, Belgiumban pedig 1000, amelynek területe csak 40 százaléka Magyarországnak; arról ne is beszéljünk, hogy ez Németországban 8000 sportegyesületet jelent. Az Európai Unióban 310 ezer embernek ad munkát a lovaságazat, tehát egy igen jelentős dologról beszélhetünk, és az Európai Unió mezőgazdasági területeinek 4 százalékán természetesen a lovak számára takarmányt. Az innen származó adóbevétel az Európai Unióban 1,6 milliárd euró, tehát ez is jelzi, hogy komoly dologról beszélhetünk.

Mit tegyünk, mit lehet tenni annak érdekében, hogy ez felfusson Magyarországon? Összeírtuk itt az azonnali és a középtávú feladatokat, amiből majd néhányat el fogok mondani, de két dolgot szeretnék nagyon kiemelni. Az első és talán legfontosabb dolog, hogy helyreállítsuk Magyarországon a lovaságazat presztízsét, mert ez hihetetlenül leromlott az utóbbi időben. Ebben nagyon sokat léptünk már előre, de természetesen van még hova fejlődni. Ez az, ami megteremti az alapját annak, hogy ugyanazt a célközönséget találjuk meg a lovassport számára, mint amit Nyugat-Európában vagy a világon bárhol megtalálhatunk.

A másik fontos dolog az, hogy a lovassport tömegbázisát erősítsük; ezt a tömegbázist véleményem szerint a fiatalokon lehet kezdeni, vagy a fiatalokon keresztül lehet legjobban elérni. Azt a közép- vagy idősebb korosztályt, akit eddig nem csapott meg a lovak szele, már nem nagyon tudjuk meghódítani magunknak, csak egyféleképpen: ha a gyerekeiket vagy az unokáikat beállítjuk a lovaságazat sorába. Én azt gondolom, hogy ebben nagyon kevés mellérendelt forrással, nagyon rövid időn belül hatalmas eredményt tudunk elérni. Minden gyermeknek az életében van egy olyan életkori szakasz, hogy ha megszervezzük azt, hogy ebben az életkori szakaszában találkozzon a lóval, akkor az az egész életére el fogja kísérni. Erre talán én meg a testvérem vagyunk a legjobb példa, mert mi budapesti srácokként, tízéves korunk körül találkoztunk a lóval, és nyilvánvalóan ez az életünk végéig el fog kísérni, de ezt fel tudjuk fedezni a saját gyermekeinken is, sőt egyre inkább látom azt, hogy üzleti körökben, barátokkal beszélve mindenkinek van valamiféle lovasvonatkozása. Ezt úgy képzeljük el, hogy 20 évvel ezelőtt, amikor azt mondtam valahol, hogy lóval foglalkozom, akkor körülbelül úgy néztek rám, mintha úrturista lennék, és most mindenki hozzá tud tenni valamit, hozzá tud szólni, hogy az ő gyereke, az ő unokája lovagol, lóval foglalkozik, és nyilván ez a legkomolyabb célcsoport számunkra.

Ebben komoly lépéseket tettünk, tárgyaltam Hoffmann Rózsával, és tárgyaltam Gál András Leventével is az ügyben, és nagy valószínűséggel, egyelőre forrás mellérendelése nélkül, de szeptembertől elindulhat az általános iskolákban a lovasoktatás. Egyelőre nem túl sok helyen tudjuk az országban megcsinálni, hiszen lóállománnyal, infrastruktúrával és szakemberhiánnyal is küzdünk, de bízom benne, hogy elindul, és az első nagy lépést már ebben az évben meg tudjuk tenni. Én azt gondolom, hogy nekünk, a bizottságnak és az állami szervezeteknek nem az a feladatunk, hogy működtessük a lovassportot, a lovassport gyönyörűen tud működni, hanem nekünk az a feladatunk, hogy olyan környezetet teremtsünk, ahol ez a dolog egy pozitív spirálba tud lendülni, és saját magát tudja működtetni.

A stratégia kidolgozásához kormányzati cselekvési programot kell elkészíteni; az azonnali feladatok között szerepel a nemzeti lovasstratégia, hiszen most „a stratégia alapjai” című dokumentumot készítettük el. A stratégiát pontosabban és alaposabban ki kell dolgozni, és ezt kommunikálni kell, ezt el kell fogadtatni. Beszéltem arról, hogy miként kell az iskolai oktatásba helyezni a lovasoktatást. Fontos az, hogy a közgondolkodásban ismét szerepet kapjon, hogy a magyar lovasnemzet. Ezt is viszonylag könnyen meg tudjuk csinálni. Fontos az, hogy jelen pillanatban mivel rendelkezünk - hiszen vannak állami ingatlanaink, vannak az állami méneseink, van tenyészállományunk, hogy ez integráltan egy szervezet alá kerüljön, és egy közös stratégia mentén tudjon működni. Fontos az, hogy elkészítsük egy nemzeti

lovak-, lóverseny-, valamint öttusaközpont kialakításának terveit, és ennek fejlesztését végrehajtsuk az elkövetkezendő években. A középtávú tervek és célok között szerepel az, hogy az ágazat önfinanszírozó képességét megteremtjük. Ezt nagyon egyszerűen meg tudjuk csinálni abban az esetben, ha a magyar lóversenyzést olyan szintre hozzuk, mint ahogy az Nyugat-Európában szerepel. Jelen pillanatban Franciaországban közel 10 milliárd euró a lóversenyzés forgalma. Magyarországon nyilván ezt a számot nem lehet megcélolni, de ha a töredékét megcéllozzuk, és a töredékének a töredékét fordítjuk vissza a lovassportra, akkor is nagyon messze juthatunk.

Nem húznám ezzel az időt, hiszen kiküldtük az anyagot, kiküldtük a stratégia alapjait, a prezentációt, és kiküldtünk egy ilyen kis irodalmi anyagot is mindenki számára, hogy ezt el tudja olvasni, ebben szerepelnek a középtávú célok és feladatok, valamint az azonnali feladatok is. Én úgy gondolom, hogy ha valakinek kérdése van az anyaggal kapcsolatban, akkor szívesen válaszolunk, és nagyon szeretnénk, ha ez a munka, amit elkezdtünk, ez a lovaságazati stratégia, amit elkészítettünk, a kormányprogram része lehetne, és nagyon szeretnénk azt, és bízunk benne, hogy az Országgyűlés Sport- és turizmusbizottsága előterjesztéseképpen az az országgyűlési határozati javaslat, amit Horváth Zsolt képviselő úr készített - úgy gondolom, hogy ez is benne volt az anyagban -, a Sport- és turizmusbizottság javaslataként a parlament elé kerülhet. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a kiküldött anyaghoz, illetve a szóbeli kiegészítéshez kapcsolódóan van-e kérdésük, illetve véleményük. *(Jelzésre:)* Hadházy Sándor képviselő úr, öné a szó.

Kérdések, vélemények

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A magam részéről rendkívül örülök annak, hogy egy ilyen színvonalas anyag került a bizottság asztalára, és azt gondolom, hogy végre elkezdődött egy építkezés ebben a kérdésben. Tragikus állapotok vannak, mint ahogy hallhattuk is. Ez a 3200, sportolásra alkalmas ló rendkívül kevés, és nagyon nehéz erre egy színvonalas sportot létrehozni, megalapítani, tehát azt gondolom, hogy a stratégia egyik legfontosabb feladata az állomány gazdagítása úgy mennyiségi, mint minőségi szempontból. Kérdezem azt, hogy ezen a területen a kormánynak milyen feladata, szerepe lesz, és hogyan lehet ezt a vidékfejlesztési programmal összhangba hozni, hiszen a jelenlegi kormánynak rendkívül fontos a vidékfejlesztés, a vidék megtartó erejének az erősítése, és azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos láncszem lehet.

A magam részéről egy óvatos megjegyzést szeretnék a tekintetben tenni, hogy az ország imázsának a széttagoaltsága nehogy előálljon, ugyanis ha mi azt kezdjük el kommunikálni, hogy a Kárpát-medence gyógyító medence, hogy a wellness, illetve a gyógyfürdők országa Magyarország, a gyógyvizek országa Magyarország, és mellette még elkezdünk másokkal is foglalkozni, mint például a lovasnemzet fogalmával, ami egy nagyon régi, nagy hagyományokkal rendelkező kommunikációs elem, akkor ez lehet, hogy veszélyeket rejt, és széttagoaltságot fog eredményezni, tehát ezt majd megfelelőképpen értékelni kell a szakembereknek, hogy a kommunikáció és az imázsteremtés az megfelelő, tiszta módon történjen.

A kormányzat cselekvési programja elkészült, és azt gondolom, hogy ez nem kőbe vésett anyag, tehát véleményem szerint, ha jó javaslatok érkeznek hozzá, akkor természetesen ezt a kormányprogramot ki lehet egészíteni, sőt a kormánynak az a feladata, hogy ezt a programot folyamatosan karbantartsa, és a szükséges kiigazításokat elvégezze. Még egyszer mondom, örülök ennek a színvonalas anyagnak, és messzemenően támogatom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szilágyi György alelnök úr kért szót. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Én is azt tartom a legfontosabb problémának, és nagyon örülök ennek az iskolai programnak, mert az első lépés a lósport felé. Ma Magyarországon - a másik oldalról tudom mutatni, és elmondom a saját tapasztalataimat - ez egy családi program lehetne, tehát én bízom abban, hogy esetleg a középkorúak is, akik a gyerekeiket elvinnék lovagolni, ugyanúgy megismerkednének a lóval, ugyanúgy beleszoknának ebbe az egész környezetbe. Budapest környékén például nagyon rossz jelen pillanatban az információs rendszer, Budapest környékén úgy kell kutatni azt, hogy hol van erre lehetőség; gondolom, máshol is. Csak egy példa: lemegy az ember Hortobágyra, tehát egy olyan területre, amiről beszéltünk, és nem talál különösebben lehetőséget az úgynevezett hobbilovaglásra. Most nem arról beszélek, aki sportszerűen kezdené el, hanem arról, hogy lemegy egy család, és lóval találkozhat, és lóra ülhessen. Ha az első lépés megvan, akkor utána, meggyőződésem, hogy annak a családnak minden egyes tagja a jövőben is találkozni szeretne a lóval, és keresni fogja ezeket a lehetőségeket.

A másik, ami még kialakult ennél az információs rendszernél, hogy az terjedt el, hogy a lovaglás az egy drága sport, pedig ha magában a lovassportot nézzük, akkor igen, elképzelhető, hogy drága, de a hobbilovaglást, a szabadidő-lovaglást nem nevezném drága sportnak, hiszen nem kötelező mindenkinek teljes lovasfelszerelésben felülni először a lóra, nem kell megvásárolni ezeket a dolgokat. Ki kellene találni valamilyen információs rendszert arra, hogy megismertessük az emberekkel, úgy gondolom, hogy hol van erre lehetőség, és fel kellene készülni szerintem a már meglévő... Ez egy másik probléma, hogy ha valaki odamegy, akkor azzal találkozik általában, hogy nem igazán szívesen fogadják, tehát megvan egy beállított értékrendje, mondjuk, az adott farmnak, és ő erre nincs felkészülve. Ha ezen tudnánk változtatni, akkor az szerintem óriási lökést adhatna, hiszen minél több ember keresne egy olyan szabadidős tevékenységet, amit az egész család tud végezni, ami egészséges, ami sport, ami nevel, hiszen meggyőződésem, hogy egy állattal való bármilyen foglalkozás és együttlét az az ember személyiségét is neveli, de csak pozitív tulajdonságai lehetnének ennek a szabadidős tevékenységnek, csak ezt valamilyen szinten mindenképpen szerintem tágítani és erősíteni kellene. Ez egy nagy lépés lehetne, hiszen minél többen keresnék ezt a tevékenységet, annál nagyobb bevételeket generálhatna, és ráadásul, ami még nagyon fontos, hogy azokon a területeken Magyarországon, ahol jelen pillanatban a munkalehetőség és az emberek lehetősége nagyon korlátozott, ott is fejleszteni lehetne. Borsod megyében például olyan szép területek vannak, és olyan helyeken mehetünk végig, ahol minden adott ahhoz, hogy ez az ágazat fejlődésnek induljon, hiszen nem kell infrastrukturális beruházásokat végezni különösebben, mert a hegyek, a völgyek és a természeti területeink adottak. Én ebben nagyon nagy lehetőséget látok, csak egy kicsit más szemlélet kellene, én azt mondom, a lovastársadalomnak is, aki lóval foglalkozik, azoknak is, és sokkal inkább nyitni kellene az emberek felé, és sokkal jobban propagálni kellene az emberek felé azt, hogy van egy ilyen lehetőség, elmehetsz, és szinte egy családi mozijegy árértékért egy teljesen más kikapcsolódásban lehet részed, mint az internet előtt vagy bármilyen moziban. A magunk részéről, a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről nagyon örülünk ennek a kezdeményezésnek, és maximálisan támogatjuk mindenben önöket, hogy minél sikeresebb legyen ez a program. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Zakó László képviselő úr kért szót. Öné a szó. (*Zakó László: Nem kértem szót.*) Bocsánat. Vincze László képviselő úr! Csak a kezét láttam, elnézést.

VINCZE LÁSZLÓ (Fidesz): Laci-Laci; nem baj. (*Derültség.*) Kedves Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim és Vendégek! Nagy örömmel tapasztalom ezt az összefogást, és ehhez tennem csupán hozzá, hogy nagyon sok minden személyfüggő. Gondolom, ez az összefogás is ennek az eredménye, de annak az eredménye lehet majd a személyek megfelelő helyre való odasegítése például olyan hiányterületre, mint Csongrád térsége, ahol valamikor Ornyik Sándor bátyánk vezetésével nagyon komoly fogatos lovasélet zajlott a gidrántenyésztéssel az élen, az akkori Petőfi TSZ, ami sajnos, eltűnt a nagy ködbe. Milyen kár, hogy eltűnt, hiszen Csongrád hiába a borok nemzetközi városa, lovasügyben nagyon-nagyon Hamupipőke-cipőben járunk. Néhány ló van a városban, és ennek hiányát és szükségességét már sokan érezzük, hogy fogattal körbe lehessen járni a szőlőhegyet és így tovább, a Tisza völgyében lehessen lovagolni, és itt kapcsolódom az alelnök úr mondókájához, hogy nyilván családi alapon valószínű, hogy hobbilovasként, aztán később majd lesz belőle valami.

Ehhez kapcsolódóan kérdezném, hogy térségi vagy megyei vonatkozásokban a jövőt illetően lesz-e lehetőség, illetve gondolkoznak-e abban, hogy mondjuk, akár Csongrád megyében és Vásárhelyen van komoly lovasélet, meg még néhány helyen előfordul, de azokat a hiányterületeket, mint Csongrád - én csak a magunk részéről beszélek -, vagy még több helyet lehetne említeni, hogy oda esetleg egy kicsit kinyúlnának ezek az úgynevezett lovaskarok vagy a lovassportnak, egyáltalán a lovasdolgoknak a csápjai, és minőségileg is ezek a területek léphetnének előre.

Sokszor az az akadály, hogy nincs egy lóvágóhíd, hogy az ott lévő, éppen hogy sántikáló lóállományt lecserélhessék, mert ott van a gazdának a nyakán. Sajnos, ilyen mindennapi keservekkel is meg kell helyben küzdeni. A minőségjavítás szempontjából - itt nem a versenysportra gondolok, mert annak stratégiája az önök kezében nagyon jó kézben van és a többi - egy kicsit erre a tömegsport részére is oda tudnának-e figyelni? Gondolom, hogy igen, csak ha erről talán két mondatot lehetne hallani, azt köszönettel vesszük. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Pál Béla képviselő úr kért szót. Öné a szó.

PÁL BÉLA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Meghívott Vendégek! Magam is nagyon örültem annak, hogy a Sport- és turisztikai bizottság elé került ez az anyag. Bár a korábbi ciklusban is már egy alkalommal egy látogatás során foglalkoztunk a lovasturizmussal, de ez nyilván sokkal átfogóbb és alaposabb, és nagyobb lehetőséget ad arra, hogy pártszínektől függetlenül mindannyian a magunk lehetőségeinek megfelelően támogassuk, mert magam is kiváló és jó anyagnak tartom.

Három előzetes megjegyzésem azonban hadd legyen. Az egyik, hogy Lezsák Sándor alelnök úr szavaihoz csatlakozva, aki azzal kezdte, hogy a Gróf Széchenyi István Lovasklubban szinte minden párt képviselői jelen vannak, és ez érték, ezt magam is így gondolom, tényleg érték, hiszen pártszínektől függetlenül tagjai vagyunk a lovasklubnak. Jó, hogy létrejött, mert a lobbikészségünket erősíti a parlament szintjén is, és jó lenne, ha ezt az egységet, ezt a közös lobbierőt megtartanánk. Ehhez nagyon sokszor fontos, hogy pontosan fogalmazzunk, hiszen a lovasok, ahogy ismerem őket, pontos, kulturált emberek, ezért különösen fontos, hogy vigyázzunk a szavaink súlyára is. Magam is lovas vagyok, igaz, csak hobbilovas, most már több mint 30 éve, így tehát a korábbi rendszerben is lovagoltam, és én például, megmondom őszintén, soha nem tapasztaltam, hogy üldöztek, kivéve azt, amikor a vadászlovaglás alkalmával az a szerep jutott nekem, hogy a többi lovasnak engem kellett üldöznie. Az kétségtelen egyébként, hogy nem kapott megfelelő súlyt, de azt a mondatot is hozzá kell tenni, hogy pontosan azok a kiváló lovasszakemberek, akik egy részének a nevét, hála istennek, tartalmazza az anyag, mások személyesen is jelen vannak - akiket tisztelettel

köszöntök -, és azok a kiváló lótenyésztő szakemberek vigyáztak arra, hogy ne sorvadjon el ebben a korábbi rendszerben sem. Ha csak néhány jeles helyszínt említek a közvetlen lakóköznyezetemből - hadd legyenek ebben lokálpatrióta, Kerteskö, Nagyvázsöny, Bábolna -, sajnos, egy részük már nincs olyan szinten, mint ahogy a korábbi évtizedekben volt, mindenképpen szükséges lenne visszaszerezni a régi földeket, de idetartozik, ha távolabbra tekintünk, például Mezőhegyes is. Mindezeknek a léte bizonyította, hogy itt azért kétségtelenül a kiváló lovasszakemberek munkája által nem sorvadt el, életben maradt, sőt ha lehet mondani, akkor évről évre a lehetőségekhez mérten fejlődött. Csak hadd mondjam el, hogy ezt bizonyítja egyébként az is, hogy pont a rendszerváltás előtt már létrejött, elindult, próbálkozott jó néhány olyan lovasiskola a környezetemben is, ami jó terepet adott a hobбилovasoknak, hogy a szórakozásukat, a szabadidejüket ilyen módon töltsék el, tehát ez is érték, és az is, hogy különböző öttusabajnokságokon abban az időszakban is nyertek a sportolók.

A rendszerváltás után pedig, ha most az elmúlt 8 évet vesszük, azt hadd mondjam el, hogy akkor is mindazok, akik fontosnak tartották a lovasturizmust - hiszen legyünk őszinték, ez is pártszínektől független -, másféle lobbik is működnek az egyes pártokon belül, de mindazok, akik fontosnak tartottuk a lovasturizmust, munkálkodtunk azon, hogy például Csontos János vezetésével létrejőjön egy olyan csapat, amely létrehozott egy lovasprogramot, amelynek természetesen továbbfejlesztett és jóval fontosabb változata, amely most előttünk szerepel, de azt gondolom, hogy ezt sem szégyen elismerni, mint ahogy azt sem, hogy a lovasiskolák, lovasudvarok minősítési rendszere, a patkós rendszer is az elmúlt 8-10 évben került bevezetésre, mint ahogy a lovasedző-képzés is újabb lendületet kapott, vagy például az engedélyek kiadása is most már szerencsére nyelvtudáshoz és némi szakismerethez kötött. Ebben természetesen nagyon nagy szerepük van mindazoknak, akik a lovasterületen dolgoztak, pártpolitikai színektől függetlenül, mint ahogy a ló sem kérdezi meg, hogy bal- vagy jobboldali lovas lovagol rajta, és általában a lovaglás egyébként nagyon jó terep arra, hogy nemzeti értékeinkről, magyarságunkról, lovasnemzet mivoltunkról beszéljünk. Azzal is zárnam, hogy az uniós pályázatokon is volt lehetőség arra, hogy pályázzanak a lovastársadalom képviselői. A magam véleménye szerint is nem ártott volna, ha még profilírozottabbak lettek volna ezek a pályázatok, de ilyen pályázatok voltak természetesen, és a Magyar Turizmus Zrt. különféle promóciós rendezvényeinek is nem véletlenül volt a Domonyvölgy az egyik fő helyszíne, nagyon helyesen, mert itt lehetett a legjobban bemutatni Budapest környékén a lovasturizmushoz kapcsolódó értékeinket. Mindezt azért mondtam el, mert nagyon fontos, hogy főleg a lovastársadalom - akik szerintem a magatartásukkal is nagyon sok mindenben értéket szolgáltathatnak egymásnak, másoknak is -, legalább a lovastársadalom ne legyen ebben a tekintetben megosztott, mert közös értékünk a ló szeretete, lovashagyományaink ápolása, és akkor leszünk eredményesek, ha ezt a mindennapi élet során is tudjuk érvényesíteni. Én magam soha nem támogattam azt a fajta politizálást, és nem is tettem soha életemben, hogy csak addig láttam, ameddig az én igazam volt, ebben a mások igazságának is célszerű érvenyt szerezni.

Az anyagról. Örülök az anyagnak, mert egy kiválóan felépített és nagyon alapos, korrekt anyag, én magam sem láttam egyébként mostanában ilyet, és mint lószerező ember, nagyon vártam már, hogy megszülessen egy ilyen anyag, amely persze még nem végleges, majd a parlament előtti változat lesz az, de még akkor sem lesz végleges, hiszen tudjuk azt, hogy mivel ez egy interszektoralis ágazat, nagyon sok olyan része lesz, ami majd különféle minisztériumokhoz, más szinthez kapcsolódik a jogszabályalkotás végén. Például a legfontosabbat hadd mondjam, hogy nagyon lényeges, hogy a vidékfejlesztési stratégiában legalább olyan, ha nem nagyobb hangsúlyt kapjanak a lovaságazattal, lótenyésztéssel, lótarással, a ló szerepével kapcsolatos ügyek, mint ahogy mi ezzel foglalkozunk a turizmus szintjén. Pontos és korrekt az anyag, mert még azt is tartalmazza, hogy a lovastársadalomnak

nem olyan az érdekérvényesítő képessége, mint amilyen kellene, hogy legyen. Magam is így tartom, és nem kell kitalálni, mert az okokat is felsorolja, hogy sajnos, erre az ágazatra is jellemző a széttagoltság, tehát meg lehet nézni, hogy hányféle szövetség, különféle szervezet van. Mindenképpen azt javasolnám, ha tehetek javaslatot, hogy a jelenlegi lovastársadalom vezetése segítsen abban, hogy valahogy egy rendszerezettebb szervezet legyen, mert nagymértékben nőne az érdekérvényesítő képessége, hiszen még a melléklet is tartalmazza, hogy hányféle lovasszövetség munkálkodik - természetesen nagyon jó szándékkal - azon, hogy fejlődjön az ágazat, csak jobb lenne egy világosabb, átláthatóbb, könnyebben köthető szervezeti rendszer.

A másik: a jogi háttér bizonytalanságai. Ebben nyugodtan lehetek kritikus az elmúlt négy évvel kapcsolatban, már csak azért is, mert személyes résztvevője voltam még Lóska Jánossal együtt annak, amikor a Vidékfejlesztési Minisztérium képviselőivel leültünk, és próbáltuk őket meggyőzni arról, hogy a jelenlegi erdőtörvény óriási gátja például a túralovaglásnak, a hobbilovaglásnak, és egy olyan szabályozás, amit ők ebbe beraktak, ami most teljes mértékben életidegen. Azért ezt a területet emeltem ki, mert nagyon helyesen, ahogy az előttem hozzászólók is mondták, nagyon nagy lehetőségek vannak a turizmus szempontjából, az egészséges életmód szempontjából, a ló szeretetének a szempontjából annak, hogy minél több hobbilovas legyen Magyarországon, és minél több olyan helyszín legyen, ahol hódolhat a szenvedélyének. Itt bizony lesz majd olyan területen is továbbfejleszteni való, vagy éppen újként megjelenő feladat, hogy milyen ösztönzési rendszert tudunk nyújtani azoknak, akik lótarással foglalkoznak, lovasklubokat üzemeltetnek, mert aki lóközelbe került, és aki a lovasturizmus közelébe került, az tudja, hogy néhány hónap, ameddig a ló pénzt tud keresni a gazdájának ebből a szempontból, és sokkal több az a része, amikor az istállóban áll, vagy pedig jobb esetben a karámban vagy a mezőn legel, tehát nagyon kicsiny ennek az ágazatnak a jövedelmező képessége. Ezért elengedhetetlen lett volna, és elengedhetetlen is, hogy valamilyen módon - közvetett vagy közvetlen formában - támogatást kapjon akár fejlesztések, akár támogatás, akár az adórendszer, a jogszabályok révén.

Én magam azt tartom a legfontosabbnak, hogy azoknak a kiváló szakembereknek a közreműködésével erősödjön a lótenyésztés, amelyről szintén elnök úr egészen pontosan beszélt, hogy legyen minél több jó minőségű, kiváló ló Magyarországon. Elképesztően fontos, hogy már az iskolai tananyagba beépüljön, és például olyan helyeken, ahol nincs tornaterem, ott nagyobb szerepet kapjon a lovasoktatás, nagyon fontos a dolog terápiás része. Ez lehetne egy egyedi sajátosságunk is ezen a területen belül, és a rá épülő rendszerben a hobbilovaglás, a lovasturizmus szélesítése. A versenysportról azért nem beszéltem külön, mert nem értek hozzá, és azért, mert azt látom, hogy abban tényleg olyan kiváló képviselők is, mint Lázár úr a testvérével együtt - vagy mások, akiket nem tiszteletlenségből nem jegyzek meg -, csinálják a maguk dolgukat, és tehetségeik, képességeik révén meg is teszik, és nyilván jobb is az érdekérvényesítő képességük. Nagyon helyes, hogy körünkben köszönhetjük Dallos Gyulát és természetesen másokat is, mert ők is nemzeti büszkeségünk, nemzeti értékeink, és ugyanúgy hozzátartoznak ehhez a márkaépítéshez, amellyel megszemélyesítik a magyar lovasnemzet mivoltát, mint maga a magyar ló. Én tehát nagyon jónak, mindenképpen támogatandónak tartom az anyagot. Azt gondolják majd át, hogy ebből milyen különféle kötelezettségek származnak más ágazatok irányába - az ösztönzést, a fejlesztéseket vagy a lótarást, lótenyésztést tekintve -, amelyet egyedül önmagában a lovastársadalom nem tud megoldani.

Végezetül hadd legyen még egy megjegyzésem. Ez egy nagyon jó, színvonalas anyag. Azt gondolom, hogy mivel a ló szeretete mellett nekünk is nagyon nagy feladatunk a magyar nyelv ápolása, művelése, értékeinek óvása, azért arra legközelebb majd érdemes lenne odafigyelni, hogy abban a tájékoztatóban, amely irodalmi nyelven fogalmazza meg a

lósporttal kapcsolatos értékeinket, a lovaglással, a ló szeretetével kapcsolatos értékeinket, ott az 1. oldalon rögtön ne legyen benne két helyesírási hiba. Én ugyan tudom, hogy Lázár Vilmos és nem Lázér Vilmos, de az anyag ezt tartalmazza, és azt is tudom, hogy a „turisztikai” az rövid „u”, ami itt hosszú „ú”. A másik oldalon is van egy olyan hiba, amit most nem említek, mert nem ér ennyit a dolog, csak ma már vannak olyan korszerű helyesírási-ellenőrző rendszerek a számítógépen, amit érdemes végigfuttatni. Ennek nincs nagy jelentősége, mert az érték, a tartalom ettől függetlenül változatlan és tiszteletreméltó, csak ezzel a nüánsszal nem érdemes lerontani ezt az értéket, hiszen ha ez valakinek a kezébe kerül, és rossz szándékú, akkor nem a belső tartalmát fogja vizsgálni, hanem ezt próbálja kifigurázni. Én nem tartozom közéjük, és nem ezért hívtam fel erre a figyelmet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Van-e további hozzászólási igény? *(Nincs jelzés.)*

Én csak még egy rövid véleményt mondanék hozzá, és aztán megkérem elnök urat, hogy adjon választ a felmerült kérdésekre. Az a baj ezzel a lósporttal, lovassporttal, lótenyésztéssel és minden egyébvel, ami a lovaságazathoz tartozik, pontosabban nem is az a baj, hanem igazából az a hátránya ennek, ami az előnye is, hogy túl széles körű, tehát nagyon nehéz ma úgy összefogni, és úgy megtalálni a megfelelő érintett személyeket az együttműködésre, hogy az ügyet előre vigye, pedig olyan addicionális előnyöket lehetne kihasználni, ami valóban nemzetgazdasági szinten is jelentős előrelépést hozhatna. Nem gondolom, hogy a hollandoknak egyébként bármivel jobb adottságaik lennének ezen a téren, sőt azt gondolom, hogy kevésbé vannak jobb adottságaik, de tudjuk azt is, hogy a növénytermesztésben sem jobbak az adottságaik, mégis 30 évvel ezelőtt úgy döntött a kormány, hogy ők ráállnak az üvegházi zöldség- és növénytermesztésre, és láthatóan piacvezető pozícióba tudtak kerülni Európában.

Azt gondolom, hogy mi a bizottságban legalábbis abban mindenképpen segíteni tudunk, hogy legalább a törvényhozási oldalát megpróbáljuk összefogni, tehát egy olyan koordináló szerepkört felvállalni, ami a most előkészítés alatt álló törvények összefogását jelentheti. Ahogy az anyagban is szerepel, itt az állattenyésztési törvény, az erdőtörvény, most jön majd a közoktatási törvény, a szerencsejáték-törvény, illetve az önkormányzati törvény mind-mind olyan fontos - ezek közül ráadásul két-három tényleg komoly törvény is van -, amelyben ha pozíciókat tud szerezni a ló és a lovaglás, akkor az előreviheti az egész ágazatot, mert ha megnézzük tényleg azokat a területeket, ahol jelentős a munkahelyteremtés, ez a „három ló, egy munkahely”. Rendkívül fontos dolog, tehát ma 20 ezer, de ha a stratégiát nézzük, ha ebbe tényleg az állam investál, akkor ez lehet, hogy öt év múlva már 40 ezer, és azt gondolom, ahogy az elnök úr is említette, a világon is az a tendencia, hogy egyre nagyobb a kereslet a lovak iránt, a jó vérvonalú, jó teljesítőképességű lovak iránt, nyilván elsősorban a lósportban, mert ott lehet a legdrágábban eladni ezeket a lovakat. Ha ebben is megvannak az adottságaink, és az a 8 történelmi fajtánk, amelyre még lehet alapozni, vagy esetleg lehet ebben is más vérvonalakat még Magyarországra hozni, akkor az nagyon komoly bevételi lehetőséget ad.

Ha a szabadidő részét nézem, a szabadidő- és versenysportot, az is rendkívül fontos. A kormány kitűzte célul, hogy a következő öt évben szeretnénk megduplázni a rendszeres testmozgást végzők számát Magyarországon. Szégyenszemre utolsók vagyunk az Unióban, a magyar társadalom 9 százaléka sportol rendszeresen, ami elfogadhatatlan, ennek 30 százalék fölött kellene lenni legalább. Ha az Egyesült Államokat nézzük, ott ez 50 százalék felett van. Ha ebben is tudunk előrelépni, márpedig ha az oktatásba be tudnánk hozni, én ezt maximálisan támogatom, és ha a gyerekek időben, ahogy elnök úr is mondta, a legjobb pillanatban találkozhatnak a lóval, akkor egy életre kialakulhatna az a szerelem, ami később aztán a turizmus oldalán, a sport oldalán vagy éppen munkahely területén jelentkezne.

Ha a mezőgazdasági részét nézzük, az is egy nagyon fontos lehetőség - legelők, illetve termőterületek -, ma sem kis terület az, ami a lótarítás igényeit szolgálja ki. Nyilván, ha az állomány megnő, akkor a területek művelése is megnő. Ez azt jelenti, hogy akkor nemcsak „három ló, egy ember”, hanem a mezőgazdasági terület révén újabb munkahelyeket tudunk teremteni, ráadásul olyan vidéki helyszíneken, ahol ipartelepítésre nincs esélyünk, lehetőségünk.

Az oktatásban azért látom egyébként még a kiemelkedő szerepét, nemcsak amiatt, hogy ezzel a bázist megnöveljük, aki majd meg tud jelenni akár a turizmus oldalán, akár sport oldalon, hanem jelentősen javítja a szellemi teljesítőképességet is, illetve a lovasterápia révén az értelmi fogyatékosoknak is javítja az egészségi és szellemi állapotát, tehát ebben is komoly előnyt hozhat, és a turizmus, valamint a sport, ami számunkra nagyon fontos, nagyon komoly bevételeket tud hozni. Itt kellene valahogy megtalálnunk azokat a kapcsolódási pontokat, ami az ügyet előre tudná vinni. Mondom még egyszer, a bizottsággal mi a jogalkotási részt tudjuk vállalni, az se lesz kis feladat, viszont én azt javasolnám mindenképpen, elnök úr, hogy kell találni egy olyan külső szakértő csapatot, aki magát a stratégiát meg tudja írni, össze tudja rakni.

Szatmáry Kristóf államtitkár úr következik majd a következő napirendnél. Én nem látom azt a turizmus irányításáért felelős helyettes államtitkárságon, hogy ott lenne olyan munkaerőnk, aki ért a lovasturizmushoz; Czene Attilánál a Sport Államtitkárságon nem látom azt a személyt, aki az államtitkárságon belül értene a lovassporthoz, és ha így továbbmegyünk, sajnos, még azt is elképzelhetőnek tartom, bár nem nagyon ismerem a Vidékfejlesztési Minisztérium struktúráját, de el tudom képzelni, hogy ott is lámpással kell keresni azt az embert, aki egyébként a lótenyésztéshez, a lótarításhoz értene. Nem látom ma azt a humán erőforrást a minisztériumokban, akik képesek lennének arra, hogy egy tízéves, ütős stratégiát összerakjanak, pont ezért, mert nagyon bonyolult és nagyon szövevényes rendszert kellene kiépíteni, viszont ha nincs stratégia, akkor meg nem látom azt, hogy a kormány hogyan tudná mellérendelni a támogatási forrásokat, ami nélkül pedig nem tudunk előrelépni.

Szenzációs ötletnek tartom, és maximálisan támogatom azt a lovassport- és olimpiai központot, amit az öttusának, a lovassportnak lehetne kialakítani Magyarországon. Látjuk szerte a világon, hogy azoknál az államoknál, akik komoly infrastrukturális fejlesztéseket hajtanak végre a sport területén, az - hogy, hogy nem - néhány év múlva a sporteredményekben parádésan meglátszik. Ha csak a franciákat hozom fel példaként, Párizsban voltunk, és láttuk az olimpiai sportközpontot, ahol egyébként a lovaglás is szerepel, és olyan sportágakban, ahol a franciák soha nem szerepeltek korábban, ma ott vannak a világ elitjében, és tíz évnek kellett eltelni hozzá. Nagyon sok lehetőség adódik tehát ebben, szerintem ez nagyon komoly bevételi forrása is lehet a nemzetgazdaságnak, de pont emiatt, az összetettsége, sokrétűsége miatt nagyon nehéz megfogni és vinni. Én azt gondolom, hogy kell egy ilyen külső csapat, mert ezt a stratégiát szerintem ma a minisztériumok erőforrásai nem tudják összerakni, és kell egy döntés részben a Szatmáry Kristóf által vezetett államtitkárság, részben a Czene Attila által vezetett Sport Államtitkárság, illetve a Vidékfejlesztési Minisztérium megfelelő államtitkársága részéről, ennek a három államtitkárságnak kell nagyon keményen együttműködni annak érdekében, hogy minden szakmai háttérsegítséget meg tudjanak adni hozzá.

Én azt javaslom, hogy ezen az úton induljanak el, a bizottsági hozzászólásokból azt látom, hogy képviselőtársaim is elkötelezettek a stratégia megalkotása mellett és annak végrehajtása mentén, tehát azt gondolom, hogy mindenképpen számolhatnak azzal a támogatottsággal, amelyet a bizottság szakmai oldalról tud adni. Arra kérem elnök urat, hogy reagáljon az elhangzott kérdésekre vagy adott esetben véleményekre.

Lázár Vilmos válaszai

LÁZÁR VILMOS elnök (Magyar Lovassport Szövetség): Először is köszönöm szépen az érdeklődést és a hozzászólásokat. Az első hozzászólásban szerepelt az, hogy miként tudjuk a lóállományt gazdagítani. Úgy gondolom, hogy az országnak, az államnak nem kell egyetlenegy lóval se többet tartania, az elmondottakban korábban említettem, hogy nekünk azt a környezetet kell megteremteni, hogy legyen nagyobb kedv arra, hogy lovat tartsunk, nekünk igényt, presztízst kell csinálni, és tömegbázist kell teremteni, hogy legyen igény a lótartásra, és onnantól kezdve indul be az a pozitív spirál, amire számítunk.

Megint vissza kell kapcsolódnom ahhoz a gondolathoz, hogy ezt az iskolai lovasoktatáson keresztül lehet megteremteni. Az iskolai lovasoktatás mellé jelen pillanatban nem áll rendelkezésre forrás, de amint forrást tudunk mellé rendelni, abban a pillanatban a lovardák szezonálisával kapcsolatos problémákat is megoldottuk, és a forráshoz jutás problémáit is megoldottuk. Én nem gondolnám azt, hogy inaktív forrásokat kellene biztosítani bárki számára, hanem olyan forrásokat, amiért valamiféle munkát, valamiféle teljesítményt hajtanak végre, ezért fontos lenne az, hogy ezt az első lépést meglépve, a tapasztalatokat leszűrve vissza tudjunk térni erre a témára. A Lovasszövetség elkészítette ennek szakmai tematikáját, hogy miként lehet az általános iskolákban ezt a lovasoktatást elindítani, valamint a létesítményeket és a szakembereket is besorolta. Bízunk benne, hogy ha a törvénybe úgy kerül be, akkor a Magyar Lovasszövetség lesz az a szakmai szervezet, aki ennek szakmai háttérét tudja biztosítani, és itt egyrészt a tömegbázis, másrészt pedig a lovardák forráshoz jutását is meg tudjuk oldani.

Az országimázs tekintetében én azt gondolom, hogy nem kell nekünk félni ettől, hogy lovasnemzet, ez még mindig elegánsabb, mint a hollandoknál a fapapucs, és egyáltalán nem szégyellük, hogy őket a fapapuccsal azonosítják (*Közbeszólás: Sőt! Még büszkék is rá.*), tehát erre nekünk hihetetlenül rá kell és rá lehet erősíteni. Ezt egyébként a saját területünkön tesszük is.

A tervekben szerepel az, hogy 2018-ra lovasvilágjátékokat hozzunk Magyarországra. Ennek első lépései már ebben az évben el fognak kezdődni. Ahhoz, hogy mi ezt a rendezvényt ide tudjuk hozni Magyarországra, térdre kellene ejtenünk a világot. Olyan rendezvényt kell megvalósítanunk évről évre, amivel valóban tudunk egy nagyot alakítani a világ előtt, éppen ezért most a Nemzeti Vágta megvásárlásra került a korábbi tulajdonosoktól, és a Nemzeti Vágta brand lesz akképpen átalakítva, hogy minden évben egy nagy nyári visszatérő rendezvény kerüljön Budapesten megrendezésre. 2013-ban nagy valószínűséggel ennek a rendezvénynek a keretein belül egy négyesfogathajtó Európa-bajnokságot fogunk rendezni a Városligetben, és minden évben a Nemzeti Vágta pálya mellé egy lovasstadion kerül kialakításra a Műjégpálya területén, és gyakorlatilag mind a 8 lovasszakágunk lehetőséget kap arra, hogy versenyt rendezzen ezen a helyszínen és ebben az időpontban. 2013-ban kell elkészítenünk a pályázatot ahhoz, hogy a lovasvilágjátékokat megrendezhessük.

Erről a rendezvényről azt kell tudni, hogy egyszerre 7 lovasszakágban rendezik egy helyen, egy időben a világbajnokságot, ez egy kis olimpiája tulajdonképpen a lovaságzatnak, és most olvastam a Kentuckyban rendezett legutolsó rendezvény számait: 500 millió televízió-nézőt értek el ezzel a rendezvénnyel. Ezt Magyarországról nehéz elképzelni, hogy milyen hihetetlen széles bázis és széles tömeg áll a lovassport mögött, és az a célcsoport, az a célközönség is, akit a lovassport elér, inkább a magasabban kvalifikált társadalmi osztályokból kerül ki. Ez csak abból a szempontból fontos számunkra, hogy az a lovasturista, akit majd ide akarunk Magyarországra hozni, részben ennek a rendezvénynek a kapcsán, az nagyon sokat költ. Itt fontos a koncepciónál megjegyezni azt, hogy a korábbiakban szerintem hiba volt az, hogy a lovasturistát két-, háromcsillagos turistának gondoltuk, holott a lovasturista négy- meg ötcsillagos turista, közel azonos szinten van, mint aki a golf iránt érdeklődik.

Szilágyi alelnök úr családi programról beszélt. Valóban, a lovaglás és a lóval való foglalatosság egy családi program, és egy olyan családi program, amit nemcsak a gyerekek, hanem a hölgyek irányítanak; nagyon kevés ilyen van, hiszen a lovassportot művelők száma javarészt a hölgyekből áll, és leginkább rendszeresen a lovassporthoz visszatérő turisták, aktív lovasok nagy része hölgy, és általában a hölgyek azok, akik a családokat mozgatják, erre fontos ráerősítenünk.

Az információs rendszerről volt szó. Valóban a Lovas Turisztikai Szövetségnek van ez a patkós minősítési rendszere, de maga a lovasturisztika, maga a lovasoktatás és -képzés részben külön mozog egymástól, de azért egy elég komoly átfedés, közös halmaz van a kettő között. A Magyar Lovasszövetség is készíti azt az adatbázist, ami egy kicsit szélesebb lovardai létszámot fog rangsorba venni, de fontosnak tartom egyébként majd, hogy ezt a két nyilvántartási rendszert összekapcsoljuk, és úgy tudjuk teljes mértékben tájékoztatni a lovaglás iránt érdeklődőket.

Elhangzott az, hogy ez egy drága sport. Én úgy gondolom, hogy maga a lótarás nyilvánvalóan drága, de mint sport, ha megnézzük, hogy Magyarországon mennyit költenek bizonyos sportokra, akkor én úgy gondolom, hogy egy hetes sítúra sokkal többbe kerül, mint egy hetes lovastúra, és ha innen vizsgáljuk, hogy drága sport-e, akkor egyáltalán nem az. A képviselő úr inkább arra gondolt, és ő is ezt a véleményt támasztotta alá, csak ennek kommunikációjára kell majd ráerősítenünk, hogy az emberek ne torpanjanak meg tőle az első hallásra, hogy ezt nem tudják finanszírozni. Nem azt mondom, hogy a legolcsóbb sportágak közé tartozik, de nyilvánvalóan nem a legdrágább.

A vidéki vonatkozások, hogy Csongrád megyét miként tudjuk bekapcsolni: megint vissza kell kanyarodnom az általános iskolai lovasoktatáshoz. Ezt jelen pillanatban még az első lépcsőben is vidéken tudjuk megvalósítani, és vidéken tudjuk megoldani azt, hogy a testnevelés órákat lovasórákra váltsák ki, hiszen vidéken rendelkezünk infrastruktúrával, vidéken rendelkezünk lóállománnyal, és vidéken rendelkezünk szakemberekkel, tehát gyakorlatilag ennek a programnak a beindításával ezt a feladatot is megoldottuk, hogy pont vidéken teremjük meg ennek tömegbázisát, ahova ez valójában való. Nyilvánvalóan a városokban és a fővárosokban is üzik ezt a sportot, de azért világviszonylatban is elmondható az, hogy ez inkább a vidéki embereknek, inkább a vidéknek a sportja. Megint csak vissza kell kanyarodnom oda, hogy az általános iskolai lovasoktatással vidéken tudunk forrást teremteni, vidéken tudunk munkahelyet teremteni, és ha megnő a lovak iránti igény, akkor a lótenyésztés szintűgy vidéken hoz munkahelyeket létre, szintén mezőgazdasági területeket vidéken tudnak létrehozni, tehát a vidék megtartó erejében is tud segíteni.

Az üldözöttekről vagy az üldözöttről volt szó. Én a rendszerváltás előttre gondoltam, és ahogy a képviselő úr is mondta, valóban, a lelkes embereknek köszönhető az, hogy ez megvan, ami jelen pillanatban fellelhető Magyarországon. Nyilvánvalóan tudjuk, akik nagyon benne vagyunk - Dallos Gyula is biztos meg tud ebben erősíteni -, hogy nem egy ilyen kimondott üldözöttségről beszélünk, de ez nem volt egy preferált ágazat. Sokszor elhangzott a pártvezérek szájából, hogy ez egy főúri csökevény, nem egy támogatandó dolog, annak ellenére, hogy a többi szocialista vagy kommunista országban ezzel sokkal jobban foglalkoztak, és a rendszerváltást egyébként jobb starthelyről indították el, mit mi, éppen ezért, mert ott foglalkoztak vele. Az oroszok például ezzel nyerték meg a háborút, és ott ez egy fontos dolog volt, nekik hozzátartozott az országimázsukhoz, ők ezt nagyon szerették, és szeretik a mai napig is, és a lótenyésztésben, azt lehet mondani, hogy sokkal előrébb tartanak, mint mi. Pont az volt a szerencse, hogy Magyarországon kódolva van a dolog, hihetetlenül sok lelkes szakember volt, és ezeknek a lelkes szakembereknek köszönhető, hogy egy ilyen politikai környezetben gyakorlatilag megmaradtak a méneseink, a létesítmények jelentős része megmaradt, és jelen pillanatban van miről beszélni, van honnan elstartolni.

Szó volt a tagoltságról; elnök úr, említették a tagoltságot. Valóban, egy szinte minden minisztériumot érintő ágazatról beszélünk. Ezért fontos az, ami szerepel az anyagban, hogy szükség van egy olyan politikai vezetőre, egy kormánybiztosra vagy egy miniszteri biztosra, aki egy személyként tudja a pénzt, paripát, fegyvert kézbe fogni, és egy személyként tud eljárni az ágazat érdekében. Ez nagyon fontos, hogy központosítani kell a hatásköröket, mert ha ezt nem tesszük meg, akkor az ugyanebből a tagoltságból fakadó hátrányunkat, ami eddig volt, továbbra is meg fogjuk tartani.

Az anyagban szerepel az, hogy az ágazatot érintő szövetségeket, érdekképviselőket miként lehet egy testület, egy szövetség, egy szervezet alá fogni. Nyilvánvalóan ez is az elkövetkezendő időszak feladata lesz, de azért én úgy gondolom, hogy elmondható, hogy e mögött a stratégia mögött, amit most itt feltártunk, egy nagy-nagy összefogás van a lovasok részéről, és sokkal inkább az egység, mint a széthúzás jellemző. Azt hiszem, hogy nagyjából válaszoltam mindenkinek a kérdésére. Végül csak annyit, hogy a helyesírási hibákért pedig elnézést kérünk.

ELNÖK: Elnök úr, alelnök úr, köszönjük szépen. Sok sikert kívánunk, és jelentkezünk akkor a jogalkotással kapcsolatos egyeztetésekre. Arra kérem majd elnök urat, hogy jelölje ki azt a személyt, akivel a bizottság ezt az egyeztetést majd lefolytathatja. (*Lázár Vilmos: Köszönjük szépen.*) Köszönöm szépen. További szép napot kívánok! Lezárjuk a napirendi pontot.

Tájékoztató a Széchenyi-pihenőkártya bevezetésének jelenlegi helyzetéről

Áttérünk a következő napirendi pontunkra, amelyben egy tájékoztatót hallgatunk meg a Széchenyi-pihenőkártya bevezetésének jelenlegi helyzetéről. Köszöntöm körünkben Szatmáry Kristóf államtitkár urat, és megkérem, hogy foglaljon helyet az asztalnál! (*Megtörténik. – Rövid szünet.*)

Államtitkár úr! A bizottság megkapta az előterjesztést. Arra kérem, hogy ami kiegészítése van ezzel kapcsolatban, vagy esetleg vannak új információk, azokat ossza meg a bizottság tagjaival. Öné a szó.

Szatmáry Kristóf szóbeli kiegészítése

SZATMÁRY KRISTÓF belgazdaságért felelős államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót. Csak nagyon röviden fűznék hozzá kiegészítést, hiszen az anyag, amit megkaptak, elég részletesen szól erről az új cafeteriaelemről. Annyit hadd mondjak általánosságban, hogy elhelyezve ezt a terméket a turizmus tekintetében, célszerű azt elmondani, hogy a turizmus a kormánypolitika szempontjából nem egy öncélú fejlesztés, hiszen minden olyan stratégiát, legyen az turizmusstratégia, amit kidolgozunk, a munkahelyteremtés előttünk lebegő célja mentén értékelünk, és jól tudjuk azt, hogy Magyarország legnagyobb problémája nem alapvetően a felsőfokú végzettségűek alacsony foglalkoztatása, és azt is jól tudjuk egyébként, hogy mely ágazatok azok, amelyek Magyarország problémáját közép-, illetve adott esetben rövid távon tudják segíteni. Ezek az ágazatok alapvetően a mezőgazdaság, az építőipar, harmadrészt a nemzetközi példák alapján a turizmus és idegenforgalom. Amikor erről a fejlesztésről beszélünk, és amikor konkrétan a Széchenyi pihenőkártyáról beszélünk, akkor arról beszélünk, hogy a turizmustámogatás egyik lába, hiszen magában a Széchenyi-tervben nagyon komoly források állnak rendelkezésre a turizmus beruházási fejlesztéseihez. Az elmúlt években még egy nagyon komoly kapacitás képződött már Magyarországon, ennek további fejlesztése is cél, de ahhoz, hogy a szállodák megfelelő kihasználtsággal működjenek, mindenképpen az szükséges, hogy a belföldi turizmust támogassuk.

A Széchenyi-pihenőkártya rendszere lényegében az üdülési csekk korábban kialakított rendszerét kívánja egy modernebb, hatékonyabb, költséghatékonyabb formába önteni, tanulva egyébként az üdülési csekk pozitív tapasztalataiból, és értékelve annak negatív problémáit is. Egyetlenegy példát hadd mondjak az új Széchenyi-pihenőkártya hatékonyságáról: míg korábban a szolgáltatók számára az üdülési csekk 6+áfába került - így üzleti nyelven -, addig ez az új Széchenyi-pihenőkártya 1,5 százalékos költséggel bír összesen a szolgáltatók számára. Ha azt figyelembe vesszük, hogy lényegében több milliárd forintos forgalma volt az üdülési csekknek, és lesz lehetőségeink szerint a Széchenyi pihenőkártyának, akkor jól láthatjuk, hogy itt forint-százmilliókról meg -milliárdokról van szó, amelyek a hatékonyság miatt a szolgáltatóknál maradnak.

Talán még egy részét érdemes kiemelni ennek, ami tartalmi újítás. Most arról nem beszélek, ezt talán tudják, hogy 300 ezer forintra emelkedik a cafeteriaelem mértéke a korábbihoz képest, tehát egy magasabb összegről van szó, ami viszont lényeges, hogy célzottan a kormánynak a gazdaságpolitikai és szociálpolitikai célok elválasztása mentén értelmezhető konstrukcióban itt kifejezetten az új Széchenyi-pihenőkártya a szálláshelyhez kötött szolgáltatások igénybevételére ad lehetőséget. A kormánynak azon célját tükrözi ez a Széchenyi-pihenőkártya, egy olyan, lényegileg adóbevételről való lemondásról van szó az állam részéről, ami egy célzott gazdaságélénkítést jelent, és itt az a cél, hogy a magyar munkavállalók valóban kikapcsolódjanak, ha tehetik, elmehessenek egy hosszú hétvégére a családdal, és minden egyéb szolgáltatás, ami egyébként igénybe vehető - korábban az üdülési csekk példája alapján is -, az itt most a szálláshelyhez kötött.

Még egy utolsó mondat az ütemezéssel kapcsolatban, talán ez nincs benne az anyagban, hogy a kormányrendelet megszületett áprilisban, és terveink szerint az első kártyakibocsátók július hónap folyamán meg tudnak jelenni a piacon az új kártyával. Aki ismeri a cafeteriarendszert, az pontosan tudja, hogy a cafeteriaigénylések az év végén, illetve adott év elején történnek a munkahelyeknél, tehát mi azt várjuk, hogy ugyan megjelenik a piacon az új Széchenyi-pihenőkártya júliusban, de a tömeges igénylés, tehát a cafeteria igénylése valamikor év végén, jövő év elején történik. Lesz egy év párhuzamosság az üdülési csekk és a Széchenyi-pihenőkártya rendszerében, pontosan azért, hogy ne legyen a váltás problémás a szolgáltatók, a szállodák, a szálláshelyet adók számára. A 2012-es év egy párhuzamossággal telik, tehát lényegében még az idén az üdülési csekk cafeteria- vagy adótámogatása megszűnik, de az elfogadás még 2012-ben a szálláshelyeknél megtörténhet, és 2013-tól várható, hogy teljes mértékben lényegében kiváltja a Széchenyi-pihenőkártya az üdülési csekket. A mi számításaink szerint ez akár 30 százalékkal is növelheti a belföldi turizmus forgalmát, amikor ez igazából dübörög, ha így lehet fogalmazni. Bízunk benne, hogy egy új, sikeres termékről lesz szó. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kiegészítést, államtitkár úr. Zakó László képviselő úr kért szót.

Kérdések, hozzászólások

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. A magam részéről üdvözlöm a Széchenyi-pihenőkártya bevezetését, de itt el kell mondanom, hogy a Széchenyi gazdaságfejlesztési klub alapítója munkáltatóm volt a képviselőségem előtt, és testközelből tapasztaltam az üdülési csekk előnyét és hátrányát. Azért az nem titok, hogy ahogy az MSZP-nek volt az üdülési csekkje, úgy a Fidesznek ez a Széchenyi pihenőkártyája, és ez egy kicsit cizelláltabb, finomabb módja a munkavállalók pihenésének elősegítéséhez vezető úton. Nagyon-nagyon sok adminisztrációt jelentett az üdülési csekk, rengeteget, hosszú sorban állások voltak a pénztárban - saját kezű aláírás, iktatni kellett, küldeni, postázni -, nagyon hosszú átfutási idővel és nagyon magas jutalékkal fizettek.

A tervek szerint a Széchenyi-pihenőkártya ezeket a hibákat kiküszöböli, azonban pont a legfőbb ismervét szeretném egy kicsit kritizálni, miszerint csak szálláshely-szolgáltatásra vehető igénybe. Elismerem, hogy a szálláshely-szolgáltatás fellendítésének ez egy nagyon hatékony eszköze, de ne feledkezzünk el azokról az idegenforgalomból és vendéglátásban élőkről, akik mint egy falat kenyér, már úgy várják a vendéget, hogy betérjenek újra hozzájuk.

Tegnap volt egy kastélyok, várak albizottsági ülés, ahol a falusi turizmus volt a téma. Ott is szóvá tettem ezt a felvetésemet, ahol az volt a válasz az előadó részéről, hogy majd szerződést fognak kötni a különböző tájházak, bemutatótermek meg kultúrlétesítmények tulajdonosai a szálláshely-szolgáltatóval. Ezzel meg csak az a probléma, hogy ha nem fővárosban gondolkodom, hanem egy kicsit kitekintünk vidékre, az aprófalvas településekre, akkor egy vidéki szálláshelytől számítva több tíz kilométerre lehetnek azok a tájra, környezetre jellemző bemutatótermek, turisztikai látványosságok, amelyeknek a tulajdonosai majd meggondolják, hogy fognak-e, vagy megéri-e nekik szerződést kötni a szálláshely-szolgáltatóval, és szintén jutalékot fizetni nekik.

Kérdezem, hogy mi az akadálya annak, hogy nem olyan szinten, mint az üdülési csekk, hogy már üzemanyagot lehetett tankolni rajta, és minden elképesztő módon igénybe lehetett venni, de azért a szálláshely-szolgáltatásokról, még egyszer hangsúlyozom, én nem degradálok, sőt nagyon fontosnak tartom, de legyünk tekintettel a vendéglátásból élőkre is. Amúgy is többször elmondtam az üléssteremben is, hogy egy kicsit mostohagyerekként bánik a kormányzat a vendéglátással; ez az alkalmi munkavállalói kiskönyvtől kezdve az áfa mértékének megállapításán át az egyéb szigorításokkal együtt érződik. Egy kicsit nyúljunk a hónuk alá a vendéglősöknek, és kicsit segítsük őket, mert teljesen padlón vannak már! Ez jó alkalom lenne, ha kiterjeszhetnék a kártyát az ő szolgáltatásaik igénybevételére is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hadházy Sándor képviselő úr kért szót.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A magam részéről én teljes mértékben tudom támogatni, és üdvözlöm a Széchenyi-kártya gondolatát. Szeretném emlékeztetni a bizottság tagjait és mindenkit arra, hogy az alkotmány, illetve az új alaptörvény, amely 2012. január 1-jén lép hatályba, egy fizetőeszközt nevesít, ezt forintnak nevezi. Nagyon sokan kritizálták az üdülési csekket a tekintetben, hogy gyakorlatilag egy második pénzeszközként, fizetőeszközként jelent meg a magyar gazdaságban, amelynek rendkívül nagy volt a fenntartási költsége - ha jól hallottam, akkor 6 százalék -, ami azért a milliárdos forgalmat illetően nagyon sok milliárd forintban nevesíthető.

Azt gondolom, hogy most a helyére kerül a dolog, tehát az államnak, illetve a kormánynak az a szándéka, hogy az emberek pihenését elősegítse, és ezt leginkább akkor tudja megtenni, ha nem azt ösztönzi, hogy próbáljunk meg különféle kiskapukkal ebből tényleges pénzt csinálni, akár benzinkúton, akár vendéglátóhelyeken, akár boltban, akár máshol - azért volt egy ilyen belső kereskedelme ennek -, hanem csak a szállásférőhelyhez kötjük ennek felhasználhatóságát. Mozdítsuk ki az embereket az otthonukból, és ha kimozdulnak, akkor értelemszerűen valóban tudnak pihenni, és igénybe fogják venni azokat a szolgáltatásokat, amelyek számukra még elérhetőek lesznek.

Én azt gondolom, hogy ez teljes egészében rendben van, és csak gratulálni tudok ehhez az előkészítéshez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Pál Béla képviselő úr kért szót.

PÁL BÉLA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én magam is egyetértek azzal, amit a felvezető mondataiban mondott. Én azt gondolom, hogy ha a Széchenyi-pihenőkártya a magyar turizmus érdekeit szolgálja, és felhasználja mindazokat a pozitív és negatív tapasztalatokat, amelyeket az üdülésicsekk-forgalmazás révén szereztek, akkor azzal Magyarország és a belföldi turizmus jár jól. Amit Zakó László képviselőtársam mondott, hogy az MSZP-nek volt az üdülési csekk, a Fidesznek meg a Széchenyi-pihenőkártya, nem így van. Képviselőtársam biztos azért mondja ezt, mert nem volt a bizottság tagja annak idején, amikor még fideszes képviselőtársainkkal együtt tevékenykedtünk például azért, hogy az üdülési csekk adómentes értékhatára 10 ezerről 20 ezerre nőjön és így tovább, tehát ezt mindannyian magunkénak éreztük, mint ahogy a Széchenyi-pihenőkártya sem a Fideszé lesz, hanem mindazoké az embereké, akik ezt igénybe veszik, és a magyar belföldi turizmus gazdagodik ezáltal, tehát mindannyiunknak az az érdeke, hogy egy olyan rendszer jöjjön létre, amely kiküszöböli a korábbi hibákat, épít viszont azokra a lehetőségekre, eredményekre, amelyek megvoltak.

Azt szeretném kérdezni, államtitkár úr, ezzel összefüggésben, hogy mivel olvastam a szaksajtóban, hogy dr. Horváth Gergely felmentésének az egyik indoka az volt...

ELNÖK: Endre!

PÁL BÉLA (MSZP): Endre, bocsánat. A Turizmus Zrt.-nél Horváth Gergely maradt a helyén, igen, most szépen valahol az arab országokban népszerűsíti a magyar turizmust, tehát őt ne bántsuk, bocsánat. Egy-egy szaklap összefüggésbe hozta azzal, hogy nem került időben kidolgozásra a Széchenyi-pihenőkártya, és ez volt a menesztésének az indoka. Ha ránk tartozik, akkor ezt nagyon megköszönném, ha két mondatot mondana róla, mivel azt gondolom, hogy ez a bizottságra is tartozik, és az is, hogy hogyan vagy milyen formában gondoskodnak az utódlásáról.

Én annak idején egyetértettem a szándékkal, hogy szűkebb körű legyen a felhasználási kör, mert azokhoz tartoztam, akik az üdülési csekk felhasználásánál akármelyik oldalról - akár kormánypárti, akár ellenzéki oldalról - túlzottan tartottuk a kiterjesztést mindenféle szolgáltatásra, tehát azzal egyetértek; ugyan nem olyan mértékben szűkült a kör, mint ahogy vártuk, de nyilván ez egyfajta szűkítést jelent. Azt azonban szeretném én is tisztelettel megkérdezni, hogy jól értem-e, hogy csak a szálláshely-szolgáltatás során igénybe vehető csomagokhoz lehet felhasználni különféle más szolgáltatásokra - például az egészségügyi ellátásra vagy éppen gyógyfürdői szolgáltatásra, nem mondom végig a sort, mert ebben még a vidámparki szórakoztató tevékenység is benne van -, csak ilyen módon lehet igénybe venni, és a vendéglátásnál is csak a szállóhoz tartozó éttermi vendéglátásra. *(Szatmáry Kristóf jelzi, hogy igen.)* Köszönöm szépen. Korábban gyakran olvastuk a vendéglátószakma tiltakozását, hogy ők is szeretnék részesülni ebből, mert nyilván, ha csak a szálloda által kínált szolgáltatási csomag körében teheti a szálloda által üzemeltetett étteremben, az egészen más, mintha éttermi vendéglátás célra is igénybe vehető. Ez kérdés lenne. Nem tudom, hogy most hol tart ez a dolog.

Azt gondolom, hogy most ez az időszak, amely alatt együtt él még az üdülési csekk meg a Széchenyi-pihenőkártya, és az üdülésicsekk-rendszer eddigi eredménye is azt bizonyítja, hogy van erre igény, hiszen most már 40-50 milliárd forint az a forgalom, amelyet az elmúlt évben és ez év elején is erre a célra költöttek. Én azt kívánom, hogy legyen egy olyan, jobban működő, szélesebb körhöz eljutó rendszer, amely a magyar belföldi turizmust segíti, hiszen a turizmus fejlődésének az az alapja, hogy erős legyen a belföldi turizmus. Ebben természetesen, azt gondolom, hogy támogatjuk a kormányzat ez irányban tett elgondolásait. Sok sikert hozzá! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szilágyi György alelnök úr kért szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Ha már az üdülési csekkről és az üdülési csekk pozitívumairól beszéltünk, és figyelembe vették, hogy milyen pozitívumok voltak az üdülési cseknél, akkor arra szeretném kérni a kormányt, hogy vegye figyelembe az üdülési csekk körüli negatívumokat is, és ezeket ne felejtjük el a bevezetés után, tehát ne lehessen az, hogy mindenféle következmény nélkül eltűnik az üdülési csekk, és ami eddig történt, erre fel szeretném hívni a kormány figyelmét. Én már egy évvel ezelőtt tartottam egy sajtótájékoztatót itt nem messze, a Balaton utcánál, ahol felhívtam a figyelmet az üdülési csekk körüli visszaélésekre, a Nemzeti Üdülési Alapítványnál található visszaélésekre, a kuratórium elnökére, Karácsony Mihályra, és meglepetéssel tapasztaltam, hogy még mindig ő a kuratórium elnöke. Azt szeretném kérni a kormánytól, hogy az üdülési csekk negatívumait is vizsgáljuk ki, és azt is vegyük figyelembe majd az új rendszer bevezetésénél, hogy ilyenekre a jövőben ne lehessen példa, hogy egy egyébként jó kezdeményezést - az üdülési csekket is egy jó kezdeményezésnek tartom - ilyen szinten félre lehessen vinni, mint amilyen szinten félrevitték az elmúlt időszakban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. További hozzászólási igény nincs. Megkérem államtitkár urat, hogy válaszoljon az elhangzott kérdésekre.

Szatmáry Kristóf válaszai

SZATMÁRY KRISTÓF belgazdaságért felelős államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Talán a leglényegesebbel kezdeném, ez a vendéglátás kontra idegenforgalom. Nagyon bízom abban, hogy nem alakult ki az a kép az elmúlt egy évben, hogy a kormányzat valami módon a vendéglátósokkal mostohán bánna, mert ez számomra személyes ügy is, hiszen magam is ebből a szektorból jövök. Én azt tudom mondani - lehet, hogy ezt bele kellett volna tennem a Széchenyi-pihenőkártya tájékoztatójába -, hogy a kormányzat, párhuzamosan azzal, hogy egyébként a Széchenyi pihenőkártyánál egy célzott szálloda-, idegenforgalmi támogatási rendszert kíván bevezetni, két irányba is dolgozunk egyébként a vendéglátósokkal, amelyek nem is mondanám, hogy kevésbé, tehát legalább ugyanolyan fontosak mind nemzetgazdasági, mind munkahelyteremtési szempontból.

Itt egyébként kicsit távolabbra kitekintve lesz külön turizmustörvényünk még az idei évben, ami most nem tartozott a napirendhez, de csak ha a vendéglátó- és az idegenforgalmi szakma súlyát akarom jelezni, a mi terveink szerint a turizmustörvény már viszonylag készen van, annak társadalmi vitája nemsokára kezdődik, de egy önálló szakmai ágazat elismeréseként gondolkodunk egy önálló, vendéglátósoknak szóló törvénytervezeten is, tehát semmiféle háttérbe szorulás a kormányzat szempontjából nincs a vendéglátósoknál. Olyannyira nincs, hogy egyébként elkezdett a minisztérium dolgozni az egész cafeteriarendszer átdolgozásán, és terveink között szerepel egy célzottan a melegétkezés, tehát a vendéglátás támogatására létrejövő cafeteriaelem. Szó sincs tehát arról, hogy itt az összes forrást átcsoportosítanánk a szálláshelyhez, hanem arról van szó, hogy itt jól körülhatárolható különböző cafeteriaelemekről van szó, ami azért is szükséges, mert az a jó gazdaságpolitika, ahol jól mérhető bizonyos cafeteriaelemeknek lényegében a gazdasági hatásai, ezért lesz egy külön üdülési, tehát egy szálláshelyeknek szóló elem, ez a Széchenyi-pihenőkártya, és terveink szerint, remélem, hogy jövő év január 1-jétől átalakul az egész hideg-, melegétkezési utalványi rendszer is, és lesz egy kifejezetten a vendéglátósoknak szóló cafeteriaelem is.

Visszatérve a mostani rendelet szabályozására, itt arról van szó, hogy természetesen nemcsak a szálloda saját éttermében lehet igénybe venni - a szállodák egy része rendelkezik

saját, egy másik része nem rendelkezik konyhával, a vendégek egy része csak reggelit kér, a másik része teljes ellátást kér -, itt arról van szó, hogy a különböző vendéglátóhelyeknek, most visszatérve a Széchenyi pihenőkártyára, le kell szerződniük a közelükben lévő egyéb vendéglátó-ipari, gyógyászati hellyel vagy állatkerttel, és akkor ki tudják állítani azt a számlát, aminek a szolgáltatását a vendéglátóhelyen veszik igénybe, de köthető lényegében a szálláshelyhez, tehát így fog a rendszer működni.

Visszatérve még a vendéglátósokhoz, mert tényleg mindenképpen szeretném azt a képet elhessegetni, hogy itt valamifajta mostohagyerekről van szó, dolgozunk egyébként, és már tárcaegyeztetésen van egy kifejezetten a vendéglátósokat segítő, a vendéglátósok versenyhelyzetét javító csomag is, és bízom benne, hogy az első fél évben vagy legkésőbb év végéig ennek konkrét hatásai lesznek. Ez olyan területeket tekintene át, mint például az élelmiszerbiztonság, a HACCP-rendszer vendéglátóiparba való alkalmazásának szűkítése, európai normákhoz való visszatérése, ez adminisztrációcsökkentés, de idetartozik olyan régi szent tehének levágása is, mint a havi standolás eltörlése a vendéglátósoknál, vagy például a szerzői jogdíjak rendszerének áttekintése. Pontosan tudjuk - azért mondtam, mert magam is ebből a szektorból jöttem -, hogy mik ezek a fő problémák, ezeket mind át fogjuk tekinteni, lesz egy konkrét csomag, és most bezárva a kört, ennek a leglényegesebb eleme a hideg-melegítkezési jegyek. Szerintem nem fenntartható a vendéglátóipar szempontjából, hogy ma melegítkezési jegyekkel különböző áruházláncokban biciklit lehet venni; ugyanúgy, ahogy egyetértés van abban, hogy az üdülési csekkek rendszerét is egyirányúsítsuk, többek között ez is egy cél.

A Nemzeti Üdülési Alapítvány hibáiról: azt gondolom, hogy ez egy ügyészségi kérdés. Nem arra gondoltam, hogy ezeket kívánjuk átvenni, én arról beszéltem, hogy szerencse vagy adottság az, hogy a Széchenyi-pihenőkártya kialakításánál volt egy olyan működő rendszer előtte - működött, ahogy működött, nem tisztem ezt minősíteni -, aminek a pozitív tapasztalatait be tudjuk építeni a Széchenyi pihenőkártyába, és bízom benne, hogy a negatívumokat, amelyek nem a mi tárcánkhoz tartoznak ilyen szempontból, majd más szervek megvizsgálják, és a szükséges konzekvenciákat levonják.

Összességében én örülök annak, hogy a bizottság tagjai is ezt támogatják, és remélem, hogy az eredményekről rövid időn belül pozitívan tudok beszámolni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Még egy fontos dolog van, amire szeretném felhívni a figyelmét. Nagyon helyes, és komoly siker, hogy 6 százalékról 1,5 százalékra le lehetett tornáztatni a jutalékot, ami a kártyarendszer működtetésének költségeként merülhet fel, viszont hogy a szállásférőhely-szolgáltatásokhoz kötődő egyéb szolgáltatásoknál lehet igénybe venni a felsorolás szerint, ott is maximalizálni kellene azt a jutalékszintet, amit a szállodák kérhetnek a vendéglátóktól vagy éppen az egyéb szolgáltatásoktól, mert itt ezzel, hogy privilegizált helyzetbe kerülnek a szállodák, szállásférőhely-szolgáltatók, és csak rajtuk keresztül lehet igénybe venni a Széchenyi-pihenőkártya kedvezményrendszerét, már elindult az a folyamat, hogy horror, tehát 10 százalék és afeletti jutalékokat akarnak elkérni fürdőktől, éttermektől. Én azt javaslom, úgyis még a rendszer pontosítása folyik, hogy kerüljön bele jogszabályilag akár, nem tudom, mi az elfogadott szint egy ilyen típusú közvetítői szolgáltatásnál, de arra szerintem mindenképpen törekedni kellene, hogy az 5 százalékat ne haladja meg, és ezt rögzítsük, különben botránnyal lesz az életbelépést követően. Köszönöm szépen.

Lezárjuk ezt a napirendi pontot, és áttérünk a következőre, amelyben egy tájékoztatót hallgatunk meg... *(Jelzésre:)* Pál Béla képviselő úr még jelentkezett, elnézést.

PÁL BÉLA (MSZP): Elnézést, csak nem kaptam egy kérdésre választ Horváth Endre államtitkárral kapcsolatban. Hadd tegyek fel egy további kérdést, engedje meg, elnök úr,

ahhoz kapcsolódóan, amit elnök úr is mondott a zárszavában, hogy azt nem gondolták-e át, hogy azon kellene gondolkodni, hogy ha például a gyógyfürdői szolgáltatás csak a szállodai szolgáltatáshoz kapcsolódóan vehető igénybe, az nem hat-e ellene azoknak a törekvéseknek, hogy Magyarországon természetesen gyógy- és egészségturisztikai szolgáltatásokra szeretne a turizmus alapozni, helyesen, jelzem, csak annak, akik ezt nemcsak a szállással együtt szeretnék igénybe venni, hanem úgy, hogy elutaznak egy fürdőhelyre, és szeretnék bemenni a fürdőbe. Ha ez csak a szálláshoz kapcsolva vehető igénybe, az nem ellentétes-e azzal, amit egyébként a kormányzat szeretne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr, akkor megadom a lehetőséget a válasza.

SZATMÁRY KRISTÓF belgazdaságért felelős államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Kezdeném az utóbbival, és majd visszatérnék. Az egészségiparral kapcsolatban ez megint jól körülhatárolható: az egy döntést igényel, hogy cafeteriaelemként értelmezhető szolgáltatás-e, tehát itt a beutalási rendszer, az egészség támogatása nem keverendő össze ilyen szinten a szálláshely és a belföldi turizmus fejlesztésével. A célt fontosnak tartom, de ez a termék most kifejezetten a hazai turizmus és idegenforgalom fejlesztésére van, és egyébként itt is kapcsolt szolgáltatásként igénybe vehetők, ha lehet így mondani, a gyógyászati és egyéb termékek.

Horváth Endre úrral kapcsolatban nekem igazából se feladatom, se szerepem, ennyit tudok megerősíteni, hogy közös megegyezéssel, egyébként ezt jeleztem a beszámolómban is, hogy jó néhány, turizmussal kapcsolatos anyag elkészült olyan szinten a minisztériumban - akár a turizmustörvény, turizmuskoncepció -, ami nemsokára társadalmi vitára, illetve belső államigazgatási egyeztetésre kerül, tehát nem arról van szó, hogy itt bárminek a lemaradása, hiánya lenne, hanem egy munka befejeződött, és az én tudomásom szerint más feladattal lesz megbízva. Bízom benne, hogy ez egyébként a turizmus ágazati irányítását nem érinti, és bízom benne, hogy hamarosan új államtitkára lesz a területnek. Köszönöm.

Tájékoztató az engedély nélküli utazásszervezés megakadályozására tervezett lépésekről

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor most lezárjuk a napirendi pontot, és áttérünk a következőre, amelyben egy tájékoztatót hallgatunk meg az engedély nélküli utazásszervezés megakadályozására tervezett lépésekről. Ha úgy tetszik, ez egy örökzöld téma, hiszen ezzel a bizottságunk is az elmúlt 12 évben már jó néhány alkalommal foglalkozott. Sajnos, megnyugtató megoldást mindezülig nem sikerült megtalálni, úgyhogy nagyon bízunk benne, hogy most, mint ahogy sok más területen a törvényhozást illetően, ebben is áttörést sikerül elérni. Államtitkár úr az egyik előterjesztő, a másik előterjesztő Molnár Gabriella, a Magyar Utazásszervezők és Utazásközvetítők Szövetségének elnöke, tehát közös előterjesztés. Nem tudom, hogy melyikük kíván szóbeli kiegészítést tenni a napirendi ponthoz. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr!

Szatmáry Kristóf szóbeli kiegészítése

SZATMÁRY KRISTÓF belgazdaságért felelős államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nagyon röviden tennék csak hozzá pár dolgot, és nem akarom elnök urat kiábrándítani, de igazából ma nem tudok részletekkel szolgálni ennek az ellenőrzésnek az eredményéről, hiszen ezt az ellenőrzést miniszter úr elrendelte március 9-ével, április végével zárul, és a minisztériumnak még legalább 2-3 hétre van szüksége ahhoz, hogy az ellenőrzéssel kapcsolatos eredményeket feldolgozzuk, és be tudjuk mutatni akár a bizottságnak, akár saját magunknak. Annyit tudok egyébként mondani, hogy az ezzel kapcsolatos problémát, ami jogszabályi szinten van, már egyébként a most készülődő turizmustörvényben kívánjuk a

helyére tenni, tehát ezt a vitát is igazából, hogy jogszabályilag, fogalomrendszerileg pontosan hogyan kell ezt elhelyezni, a turizmustörvény vitájakor tudjuk majd lefolytatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Molnár Gabriella, öné a szó.

Molnár Gabriella szóbeli kiegészítése

MOLNÁR GABRIELLA elnök (Magyar Utazásszervezők és Utazásközvetítők Szövetsége): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr és tisztelt bizottság, hogy foglalkoznak ezzel a valóban hosszú évek óta zavaró témával. A MUISZ tényleg már több mint száz bejelentést tett fekete-utazásszervezés témában a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóságnál, és azt kell mondanom, hogy száz bejelentésből jó, ha öt esetben sikerült a hatóságnak valóban szabálysértést megállapítania. Ez azért van, mert egyszerűen nincs nyomozati jogkörük, tehát ha például egy feketeszervező azt mondja, hogy ő csak baráti szívességből szervez a barátainak utazást, akkor nincs joguk tovább nyomozni, vagy nincs joguk kinyomozni, hogy ki rejlik egy mobiltelefonszám mögött, nincs joguk egy lakásba bemenni rendőri kíséret nélkül vagy házkutatási parancs nélkül, tehát a hatóságnak igen meg van kötve a keze, de ugyanakkor nagyon sok esetben a hozzáállással is probléma van, vagy felkészültséggel, hogy úgy mondjam.

Nagy örömmel vettük, hogy a miniszter úr kitűzte célul a fekete-utazásszervezés felszámolását, ugyanakkor azt tapasztaljuk most az elmúlt két hónapban, hogy a regionális hatóságok, megyei hatóságok továbbra is csak a jogosan dolgozó, tehát regisztrált irodákat ellenőrzik, és azokat is igen vitatható színvonalon. Tudok például olyat mondani, nem is egy megyéből, hogy szövetségünket hívták fel, hogy érdeklődjenek, hogy egyáltalán milyen jogszabály alapján dolgoznak az utazási irodák, és mit is kellene nekik ellenőrizni. Valóban nagyon sok teendő van ezen a téren, és úgy érezzük, hogy igen sokat veszít az állam adóbevételben, ha nem lép fel valóban hatékonyan ez ellen a jelenség ellen. A fekete-utazásszervezést, azon túl, hogy az állam adóbevételektől esik el, a jogosultan dolgozó irodákat hátrányos helyzetbe hozza, hiszen óhatatlanul valamivel drágábban kénytelenek dolgozni. A „feketék” tevékenységével, bizony elmondhatjuk, hogy a jelenlegi gazdasági helyzetben sok kisebb iroda, elsősorban kis iroda kénytelen beszüntetni a tevékenységét, mert egyszerűen nincs elég utazó, és az utazók is, ha egy „feketével” utaznak, akkor semmiféle védelemben nem részesülnek, és nemcsak vagyoni biztosítéka nincs az ilyen irodáknak, hanem a szakmai felkészültségük is nagyon sok esetben hiányzik.

Azt még elmondanám, hogy nagyon hátrányosnak tartjuk azt a jogszabályt, hogy a jogosulatlan tevékenység csak szabálysértésnek minősül, tehát maximum 100 ezer forint a bírság tétele, ugyanakkor a jogosultan, regisztráltan dolgozó irodák akár 1 millióig terjedő bírságot is fizethetnek egészen kis vétségért is. Nem tudjuk azt sem, hogy a vétségeknek mennyi az ára. Kértük a jogalkotót, hogy a jogszabályok módosításakor majd kerüljön meghatározásra, hogy mely vétség milyen összegbe kerül, tehát milyen büntetésre kell számítani. A lényeg az, hogy aránytalanul kisebb bírságot fizetnek most a feketén dolgozók, mint a jogosultan dolgozók. A mi becsléseink szerint - de ez tényleg csak becslés - a feketeszervezés aránya körülbelül a szervezett idegenforgalomnak legalább a 20-25 százalékát teszi ki, legalábbis ez derül ki a hozzánk folyamatosan beérkező bejelentésekből, amit részben tagjaink, részben nem tagjaink tesznek felénk. Nagyon könnyű felderíteni ezt, tehát a hatóságnak nem lenne igazából nehezebb dolga ezekre rátalálni, az internetre kell csak rámenni, vagy újsághirdetéseket figyelni, nagyon sok helyen fodrászüzletekben, bevásárlóközpontokban, vidéki könyvtárakban vannak kiplakátózva cédulákon, csak egy mobiltelefonszám megadásával, tehát ezeket kellene figyelni.

Idetartozik még nemcsak a fekete-utazásszervezés, hanem a jogosulatlan idegenvezetés is, ami ellen szintén több esetben tettünk már bejelentést. Itt is a hatóság

hatékonysága nagyon csekély volt, mert például olyan válaszokat kaptunk, hogy hétvégén nem tudnak munkavégzést elrendelni, 16 óra után nem tudnak munkavégzést elrendelni és így tovább, holott az ideérkező csoportok zöme azért hétvégeken, illetve esti programokon vesz részt, úgyhogy ez sem lehetne megoldhatatlan probléma.

Egy mondattal szeretném megemlíteni az iskolai kirándulások kérdését, ami régóta szintén fájdalma az utazási irodáknak. Természetes, hogy a tananyag részét képezik az iskolai kirándulások, azonban nagyon sok esetben azt tapasztaljuk, hogy ezeken a kirándulásokon, és elsősorban külföldi kirándulásokon a tanintézet hallgatóin kívül legalább 50 százalék, ha nem több a külsős, akik a kedvezményes, olcsó ár miatt csapódnak a csoporthoz, de egyébként semmi közük gyakorlatilag a tanintézményhez. Ezt meg kellene szüntetni, illetve az iskolák, a szervezők számára számlaadási kötelezettséget kellene előírni, hiszen ha valóban utazásszervezést végez, az is feketetevékenység, és adóköteles lenne, de tudom, hogy ez egy nehéz probléma, mert az iskoláknál nem lehet megtiltani, és nem is ez a cél, hogy a kirándulásokat megtiltsuk, de mindenesetre valamilyen keretek közé lehetne terelni.

Egy mondat a határon túli kirándulásokról. Bár tudom, hogy ez ma nem igazán téma, de segítene, ha megelőznénk a mindent elsöprő feketeszervezést, ha azon a honlapon, ahol erről szó van - mert már van egy ilyen honlap - lenne egy ajánlás, hogy az iskolák vegyék igénybe szakképzett utazási irodák segítségét, és ne a tanároknak kelljen elkezdni ilyesmivel foglalkozni, sőt arról is volt szó, hogy külön tanárokat vesznek fel a határon átnyúló kirándulások szervezésére. Sokkal gazdaságosabb, ha működő utazási irodát bíznak meg ezzel, és nyugodtan ígérhetem, hogy az utazási irodák az árak képzésénél önmérsékletet fognak tanúsítani, tehát nem ezen akarják az éves bevételüket megkeresni.

Köszönöm szépen, ennyi. Azt szeretném még ajánlani, hogy a Fogyasztóvédelmi Hatóság, illetve az államtitkárság munkájához természetesen a szövetségünk ebben a témában minden segítséget szívesen megad, konzultálunk; mi tudjuk igazán megmondani, hogy melyek azok a szempontok és sarkalatos kérdések, amit igazából ellenőrizni kellene és lehetne. Köszönöm szépen még egyszer, hogy foglalkoznak a témával.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök asszony. Képviselőtársaimé a lehetőség hozzászólásokra, véleményekre. *(Jelzésre:)* Elsőként Zakó László képviselő úr kért szót.

Kérdések, hozzászólások

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm. Először egy kérdéssel szeretném kezdeni. Azt szeretném megkérdezni, hogy hol húzódik az a határ, ami az ön által vázolt fekete-utazásszervezést jelenti, illetve egy viszonylag kis létszámú, zárt közösség eldönti, hogy utat kíván tenni valamilyen irányban, és maguk megszervezik ezt az egészet, és egy buszos vállalkozóval felveszik a kapcsolatot - amely buszokon különben lehet látni, tegnap is láttam sok ilyet, amelyen már irányárral cél-világvárosokat tüntetnek fel, hogy mennyibe kerül -, ez a viszonylag zárt közösség megkeresi a buszos vállalkozót, és vele saját szervezésben megtörténik az utazás. *(Bánki Erik elhagyja az üléstermet.)* Hol az a mezsgye, határ, ami az ön által vázolt és e közt van.

A másik meg az én véleményem a valódi feketeutaztatással kapcsolatban. A legelképezetőbb helyről tudnak lesben állni traffipaxszal, most már örület, nem lehet közlekedni, illetve különböző kommandók szállnak ki feketevágásokra, hús- hentesáru-előállító üzemekre, a tettenérés bármikor lehetséges, akkor egy ilyen telefonszámos megjelölésre való mozdulás milyen akadályokba ütközik. Annyit szeretnék még hozzátenni, hogy a technika mai színvonalán lehet ilyen hologramos matricákkal autóbuszokat jelezni, már mindenféle leolvasóberendezés van a határon, még ha megállás nélkül mennek is át a határon, a nagy forgalmú parkolóban a buszok érkezésekor való ellenőrzésen. Én, aki most ebben nem vagyok annyira jártas, szerintem húsz megoldást tudnék kidolgozni arra

vonatkozóan, hogy hogyan lehetne ennek elejét venni. Nem tudom, hogy mi ez az impotencia a hatóság részéről, már elnézést, hogy ilyen nagymértékben elharapódzott ez a műfaj.

Tudom utazási irodásoktól, hogy még a saját, működő rendszereiken belül is - tudjuk az utazók panaszait, hogy nem azt kapják, amire szerződtek, más a csillagbesorolás, mást értettek, más a szoba fekvése, tájolása - nagyon sok peres ügy van, még az ilyen szervezeteken belül is, jogorvoslat meg nincsen a feketeutaztatáson kívül, egyetlen fegyverük az alacsonyabb ár. De kérdezem én, hogy ha így indulunk ki, akkor ne adjunk számlát az egész országban semmire se, mert olcsóbban kijövünk, csak éppen a bevételek fognak elapadni. Köszönöm szépen.

(Az elnöklést Szilágyi György, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Ameddig elnök úr kiment, addig átveszem az ülés vezetését. Kérdezem, hogy van-e valakinek még kérdése. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor megadom a válaszadásra a lehetőséget.

Molnár Gabriella válaszai

MOLNÁR GABRIELLA elnök (Magyar Utazásszervezők és Utazásközvetítők Szövetsége): Köszönöm szépen a kérdést. Hogy hol a határ a fekete és nem fekete között? A regisztrált utazási irodáknak szigorú feltételeknek kell megfelelni, a kiutazás-szervezőknek vagyoni biztosítékkal kell rendelkezni, és minden utazásszervezőnek, illetve utazási vállalkozásnak megfelelő szakmai felsőfokú szakirányú végzettséggel kell rendelkezni. A „feketék” esetében ez nem érvényesül.

Mi minősül utazásszervezésnek? Két alapszolgáltatás egymás mellé szervezése, tehát például szállás és közlekedés, szállás és program és így tovább. Természetes, hogy nem lehet éles határt vonni. Ha ön a baráti társaság részére, 10-12-en elmennek Prágába, és ön ott foglal egy szállodát, és mellé rendel valakitől egy autóbust, de ön ezen nem keres, nincs bevétele, vagy bevétele esetleg van, de azt továbbfizeti, tehát nincs haszna, nem haszonszerzési céllal szervezi, akkor semmi akadálya. A probléma ott van, ha a haszonszerzés a cél, és ez a feketevállalkozásoknál az alapvető, hogy haszonszerzéssel dolgoznak, de nem fizetnek utána adót. *(Bánki Erik visszaérkezik az ülésterembe. - Zakó László közbeszólására:)* Így van, és ez okoz problémát, mert ahogy említettem, sok kis- és talán még középvállalkozás is ellehetetlenül a túlságosan alacsony árak miatt, és bezárásra kényszerül, vagy szűkül, elkorcsosodik a tevékenysége, hogy úgy mondjam. Hogy miért nem lehet ezt elkapni, erre mi sem tudjuk igazán a választ, mert amiket említettem, azok a lehetőségek végül is, hogy az interneten figyelni, újságcikkeket, újsághirdetéseket figyelni; ez mind lehetőség lenne a hatóság részére, csak ahogy említettem, nem feltétlenül a megfelelő módon kezelik a kérdést. Köszönöm szépen.

(Az elnöklést Bánki Erik, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm. Van-e további kérdés? *(Nincs jelzés.)* Államtitkár úrnak van-e észrevétele? *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr!

Szatmáry Kristóf válaszai

SZATMÁRY KRISTÓF belgazdaságért felelős államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden hadd reagáljak arra, hogy természetesen a kormányzat több tekintetben is eltökélt a legális utazásszervezés támogatásában, nemcsak adó szempontjából, hanem maga a piactisztulás szempontjából is, de azért hadd hívjam fel arra a figyelmet, hogy valóban nem egy egyszerű elhatárolásról van szó,

és nem próbálnám mentesíteni a hivatalt, de arra kapacitás, hogy külön részleg csak azokat figyelje, hogy az interneten vagy különböző plakátokon mik szerepelnek, és ezeket kinyomozza lényegében, ez túlmutat egy fogyasztóvédelmi hivatal hatáskörén. Az összes bejelentéssel kapcsolatban egyébként, ami hozzánk érkezik, az a megoldás az én véleményem szerint hosszú távon, hogy valóban azok a legális szervezetek, akik működnek, saját érdekükből is figyelik ezeket a tevékenységeket, ezeket bejelentik a hivatalnak, és ezeket egyébként eddig is és ezután is - azt nem mondom, hogy nem lehet ezt fokozni - ki fogja vizsgálni a fogyasztóvédelmi hivatal és a megfelelő szervek is. Egyébként erre is irányult ez a mostani átfogó ellenőrzés, hogy megnézzük azt, hogy milyen, egyébként jogszabályi módosítások szükségesek, hogy ezt a munkát segítsük. Egyetértünk például azzal, hogy azt meg kell vizsgálni, hogy ez szabálysértésnek minősül, vagy nem minősül szabálysértésnek, de jelzem, hogy az talán nem cél, hogy minden sarokra egyébként egy fogyasztóvédelőt állítsunk, és azt figyeljék, hogy ki milyen busszal, hova megy. Most nem akarom a dolgot elbagatellizálni, értem a problémát, és elkötelezettek vagyunk, de egy viszonylag bonyolult problémáról van szó, és az adminisztrációcsökkentést szem előtt tartva az sem lehet cél, hogy túlbürokratizáljuk egyébként a legálisak működését is, mert akkor kiöntjük a gyereket a fürdővízzel együtt. Dolgozunk a megoldáson, és a turizmustörvény kapcsán is egyébként, amit tudunk, megpróbálunk kezelni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Zakó úr még valamit szeretne hozzáfűzni.

További kérdések, hozzászólások

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnézést, az idegenvezetésre nem tértem ki. Azt megértem, bár elfogadni nem tudom, hogy az uniós jogszabályok értelmében Unión belüli idegenvezetők szabadon vezethetnek Magyarországon, nem is erre vonatkozik a kérdésem, hanem arra, hogy ha egy szlovák - elnézést, hogy nevesítem - idegenvezető a saját fülünk hallatára szlovák csoportnak a Hősök terén szlovák királyokról mesél, vagy mondhatnám ezt román viszonylatban is, akkor mi a helyzet, amikor ez történik. Van egyszer az idegenvezetők saját anyagi természetű problémája, és vannak ezek az ideológiai természetű problémáim, amelyre nem tudom, hogy mi a megoldás. Köszönöm.

ELNÖK: Talán az lehetne a megoldás, ami az anyagban is szerepel, hogy széles, sok helyszínt magába foglaló látványosságlistát kell csinálni, és ezzel kiküszöböljük azt az EU-s előírást, hogy nem korlátozhatjuk a külföldi idegenvezetők munkáját Magyarországon, illetve egyébként is szorgalmazzák... *(Molnár Gabriella: Ettől még a buszban azt mond, amit akar.)* Igen.

Nekem is lenne még egy kérdésem, és akkor megadnám a válasza a lehetőséget. Ez is egy régi probléma: a diákutazások iskolai szervezése. Úgy látom, hogy itt sem lesz addig áttörés, amíg nem lesz több súlyos baleset, mert az csak az egyik dolog, hogy ez az állam által nem kontrolláltan folyik. Én magam, megmondom őszintén, minden alkalommal fel vagyok háborodva, amikor a fiam osztályfőnökének kell adnom a pénzeket amikor színházba mennek, kirándulni mennek, bárhová mennek, vagy éppen a lányaim meg tornára járnak, és pörög az agyam, hogy akkor mennyi pénztől esik el az állam, mert ez mind a feketeszférában landol, és ezt az emberek, sajnos, ma természetesnek veszik. Nyilván azért akarják kikerülni, mert egyrészt, ha számlát kérnek, akkor az áfa drágítaná a költségeket, de ezt a szülőknek szerintem tudomásul kell venni, hogy ezt ki kell fizetni, egy jogkövető magatartás ezt megköveteli, a másik probléma pedig a jutalék.

Nem lehet-e azt tenni, hogy külön az iskoláknak valami olyan csomagot adnának az utazási irodák, ahol minimalizálják a jutalék mértékét, és tényleg csak annyi jutalék legyen rajta, ami a technikai költségeket illeti, mert akkor így az állam is jól járna, az utazási irodák,

utazásszervezők is jól járnának, és a gyerekek egyébként nagyobb biztonsággal tudnának utazni, meg lenne felelős akkor, amikor valami baleset van. Ebben gondolkodtak-e, vagy van-e ilyen javaslatuk? Erre kérnék én választ.

Molnár Gabriella további válaszai

MOLNÁR GABRIELLA elnök (Magyar Utazásszervezők és Utazásközvetítők Szövetsége): Köszönöm szépen a kérdést. Van sok utazási iroda, aki 3-5 százalék közötti jutalékkal dolgozik - valami minimális kell, és éppen azért, hogy azok, akiket ily módon utaztat, a későbbiekben más szempontból is majd utasai lesznek, szülők, tanárok és a többi -, sok ilyen iroda van, de még nem elég, tehát ezt a tendenciát kellene fokoznunk. Mi ezt javasoljuk a tagjainknak, de ehhez talán az oktatási minisztérium részéről kellene esetleg valamiféle támogatás, hogy ajánlják az iskoláknak, a tanintézeteknek, hogy vegyék igénybe éppen a biztonság okán az utazási irodák tevékenységét vagy szolgáltatásait. Mi azt tudjuk vállalni, hogy elterjesztjük a szakmában széles körben, hogy ilyen esetekben tessék önmérsékletet tanúsítani, mert különben nem fog működni a dolog. Ha önöktől egy ilyen segítséget, támogatást tudnánk kapni, az nagyon nagy dolog lenne, vagy az oktatási tárca figyelmét erre felhívni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az a problémám, hogy ha az oktatási tárcára várunk, akkor ebből nem lesz semmi. A turizmustörvényben kell megvizsgáljunk annak lehetőségét, hogy szabályozzuk a diákutazások menetét, szerintem az az egy megoldás van, mert a pedagógusok saját magukat nem fogják e tekintetben korlátozni, ebben egészen biztos vagyok. Köszönöm szépen. Államtitkár úr, elnök asszony, köszönöm szépen az aktív részvételt. A 4. napirendi pontunkat is lezárjuk.

Egyebek

Az „egyebek” között van-e valakinek észrevétele? *(Jelzésre:)* Szilágyi képviselő úr, alelnök úr, öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Csak a szokásos, amit most már több hete mindig az „egyebek” között megemlítek, és ezután is meg fogom említeni, amíg nem lesz benne változás. Örömmel hallottam Zakó képviselő úrtól, hogy az egyik albizottságunk tartott ülést, de szeretném megkérdezni, hogy mi van a többi albizottság működésével, és mikor lesznek esetleg ülések.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Minden alkalommal a kérdése után az albizottságok elnökeinek felhívom a figyelmét arra, hogy használják az albizottságokat, ha már létrehoztuk azokat - azt a tájékoztatást szoktam tőlük rendszerint kapni, hogy folyik a munka, egyelőre adatgyűjtés, információgyűjtés folyik, és majd rövidesen lesz érdemi ülésük -, és ezt most is meg fogom tenni.

Tegnap tartottunk egy nyílt napot a sporttörvényről, ami szerintem nagyon sikeres rendezvény volt. Köszönöm szépen azoknak a képviselőtársaimnak, akik részt vettek a rendezvényen, és ezzel is emelték a rendezvény színvonalát. Több mint 450-en regisztráltak magukat a helyszínen, úgyhogy valóban nagy volt az érdeklődés, rengeteg jó ötlet, javaslat érkezett, azt gondolom, hogy hasznos volt. Lesznek további állomásai, ahogy ott is elmondtam: jövő héten csütörtökön, 12-én Pécsen, 18-án Győrben és 24-én Debrecenben. Csak azért mondom képviselőtársaimnak, hogy ha tőlük is információt kérnek esetleg más, ezeken a területeken dolgozó képviselők, akkor tájékoztassák őket erről, és jelezzék, hogy várjuk őket sok szeretettel.

Jövő héten kihelyezett bizottsági ülésünk lesz Nagyoroszipban, onnan kaptunk meghívást. A Börzsönyben több olyan idegenforgalmi látványosság is van, amely eddig kiaknázatlan volt: van ott egy értékes, turisztikai szempontból is hasznosítható kisvasút, vannak vadászházak, ezeknek az egyikét fogjuk most meglátogatni, illetve a bakancsos és kerékpáros turizmusra is vannak lehetőségek, erről szeretnének ott a helyi polgármesterek tájékoztatni bennünket, ezért kértem azt, hogy akkor ennek a meghívásnak tegyünk eleget. Lesz majd még egy kihelyezett bizottsági ülésünk, ez már Budapesten, a Népliget sportlétesítményeit szeretné a Nemzeti Sportközpontok bemutatni nekünk, úgyhogy ha jól emlékszem, május 24-én lesz ott egy kihelyezett ülésünk.

Van-e valakinek még az „egyebekben” tájékoztatása? *(Nincs jelzés.)* Megköszönöm a bizottság tagjainak a munkát. További szép, eredményes napot kívánok! A bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 12 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Várszegi Krisztina